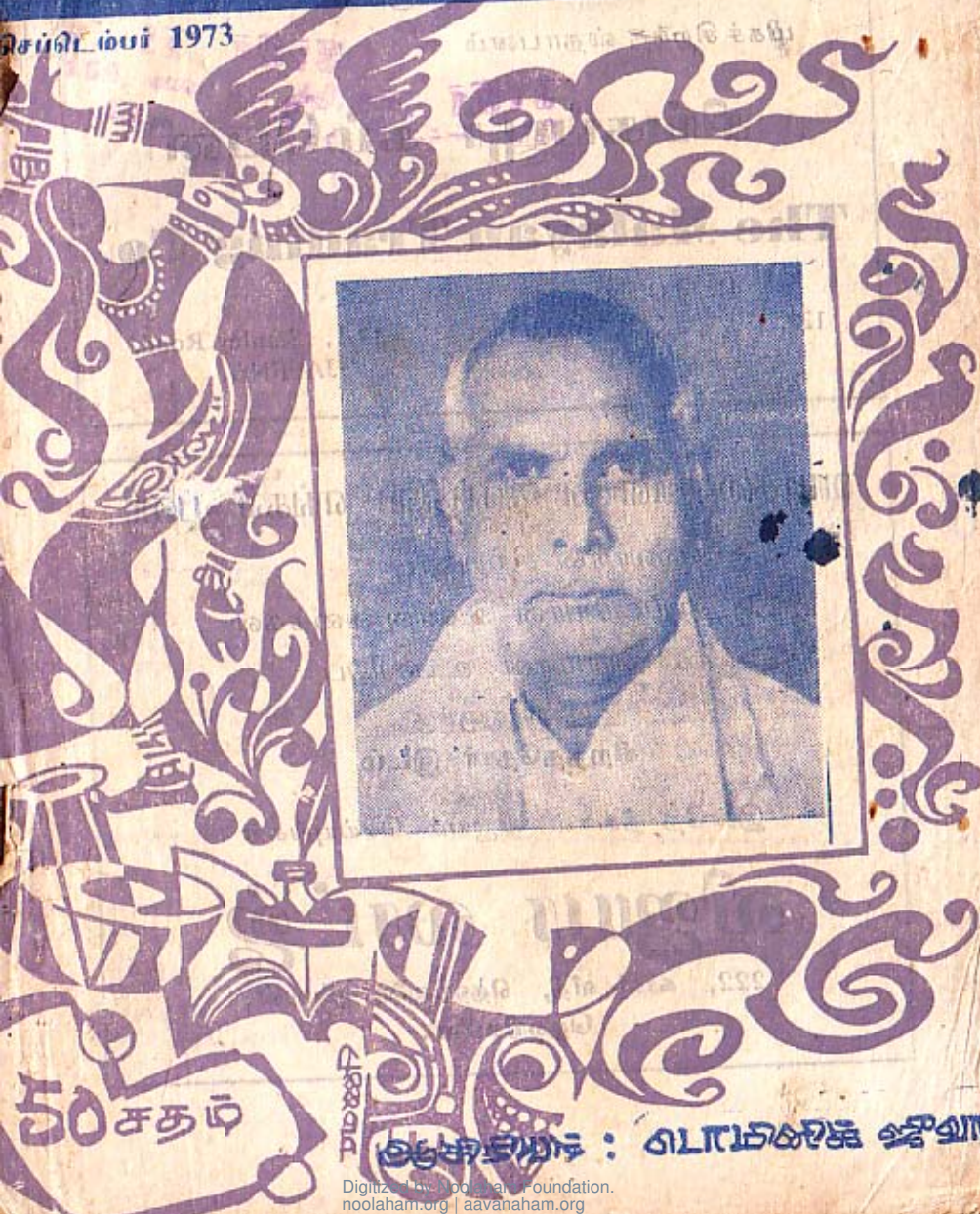

மலலகை

செப்டம்பர் 1973

செய்தியாளர் : சி. சி. சி. சி. சி.

50 சதுர

இதன்மூலம் : மலலகைக்கு உதவ

- நம்பிக்கையும் நானாயமும் மிக்க வியாபார நிலையம்
- சஞ்சலிதமான இருப்புத் தளபாடங்கள் மற்றும்
- ஹார்ட்வெயர் பொருட்களுக்கு மிகச் சிறந்த ஸ்தாபனம்

சிங்கப்பூர் கம்பெனி

The Malayan Trading Co.

Head Office:

128, 130, K. K. S. Road,
JAFFNA.

12/1. Stanley Road,
JAFFNA.

வாடிக்கையாளரின் திருப்தியே எங்கள் பணி

- சுவையான சிற்றுண்டி
- தூய்மையான உணவு வகைகள்
- கண்ணியமான உபசரிப்பு

இவைகளுக்கு
சிறந்ததோர் இடம்

இன்றே நீங்கள் விஜயம் செய்யுங்கள்

விஜயா லாட்ஜ்

222, காலி வீதி, தெஹிவளை ஜங்ஸன்,
தெஹிவளை.

ஆடுகல் பாடுகல் சீத்தாம்-கவி
யாதிய சீய சீகைளில்-உள்ளம்
ஈருய்வுடன்றும் நடப்பவர்-இந்நர்
ஈனநிலைகண்டு கிள்ளுவார்

இன்பதாலுது ஆண்டு செப்டம்பர் 1973 65

9-வது ஆண்டு மலரைக் கேட்டுப் பலர் எழுதுகின்றனர். மலர் கைவசம் இல்லை. தயவு செய்து மலர் கேட்டு எழுதவேண்டாம் என இலக்கிய நண்பர்களை வேண்டிக் கொள்ளும்.

நமது கணிப்பீட்டுக்கே சவாலாக மலர் 10 நாட்களுக்குள் விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டதை எண்ணும்போது மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும் ஒரு புதிய படிப்பினையையும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது—சுவைஞர்களின் ஆர்வத்தால்!

மலர் விழா சம்பந்தமாகப் பல ஊர்களுக்கு நேரடியாகச் செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைந்தது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். ஆக்கபூர்வமான பல ஆலோசனைகளைச் செவி மடுக்க முடிந்தது. குறைகளைச் சேர்ந்து நிவர்த்திக்கும் அதே சமயம், நிறைவுகளையும் பகிர்ந்து கொண்டு முன்னேறுவோம்.

— ஆசிரியர்

மணக்கும் 'மல்லிகை'
கவிதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பெற்றுப்பும் அவரே.

மல்லிகை
ஆசிரியர் டொமினிச் ஜீவா
234-A கே.கே. எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(கூலங்கை)

வருந்துகின்றோம்

ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தா
ளரான திரு. அருள். செல்வ
நாயகம் அவர்கள் சமீபத்தில்
இயற்கையெய்தி விட்டார்கள்.

குறிப்பிடத் தகுந்த படைப்
பாளியான இவரது இழப்பு
மிகப்பெரிய நட்டம் என இலக்
கிய உலகம் தனது ஆழ்ந்த துக்
கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளு
கின்றது.

அன்றாது மறைவு கேட்டு
மல்லிகையும் தனது ஆழ்ந்த
துயரத்தை அவரது குடும்பத்தி
னருக்குத் தெரியப்படுத்துவது
டன், இந்தத் துக்கத்தில் இலக்
கிய நண்பர்களுடன் சேர்ந்து
பங்கு கொள்ளுகின்றது.

— ஆசிரியர்

வளர்ச்சி நிதி

மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்காக
களது இதயக் காணிக்கை
களைத் தந்துதவிய அன்பு
உள்ளவர்கள்.

திருமதி நா. கதிராமதாஸ்	
இராமர் வளவு	50-00
சுன்னாகம்.	
மருதூர்க் கனி	10-00
பிறையோவியன்	10-00
டாம் வீதி, கொழும்பு.	
ஏச். எம். பி. முத்தீன்	8-00
முதூர் முனாபன்	5-00
இக்பால் வீதி, முதூர் - 6.	

அன்று 10-2-1972 ம் திகதி
முசலிக்காரியா திகாரி பிரிவு
கலாச்சாரசபை, மன்னார் மாவட்
டத்தில், 1972 ம் ஆண்டு சாகித்
திய மண்டல கௌரவம் பெற்ற
வராகிய மரிசாற்பிள்ளை பெஞ்ச
மின் செல்வத்துக்கு மன்னார்
மாவட்டத்தின் சார்பில், ஒரு
பகிரங்க வரவேற்பு அளிக்க
வேண்டுமென்று கூடிய செயற்
குழுக் கூட்டத்தில் என்னைச்
செயலாளராகத் தெரிவு செய்த
னர். விழாவுக்கான ஆயத்தங்
களை செய்யும் பணியை முதலிக்
காரியாதிகாரி திரு. வைத்திலிங்
கம் சொக்கலிங்கம் என்னிடம்
ஒப்படைத்தார்கள். இதன்

பொருட்டு நான் திரு. மரிசாற்
பிள்ளை பெஞ்சமின் செல்வத்தை
முதல் முறையாக 12-2-1972ம்
திகதி நேரில் சந்திக்க வாய்ப்புக்
கிடைத்தது.

அவருடைய வீட்டுக்கு நான்
சென்றபோது, அவருடைய வீட்
டைச் சூழ்ந்து காணப்பட்ட பச்
சைப்பசேலென்ற நெற்கதிர்கள்
நெல்லின் பாரம் தாங்கமுடியா
மல் தலை குனிந்து காணப்பட்
டன. அவருடைய வீட்டு வாசலை
அடைந்ததும், கமுக மரங்களி
லிருந்து சிதறிய கமுகம் பூக்கள்
பட்டுக் கம்பளம் விரித்ததைப்
போல் காணப்பட்டது. ஒங்கி

பாசையூர் தேவதாசன்

நகைச்சுவைக்கு ஒரு தனி முத்திரை

சகலரும் படித்து இன்புறக்கூடிய விதத்தில்
10-வது ஆண்டு மலர் தயாராகிறது.

வளர்ந்திருந்த மா, பலா, வாழை
கள் ஒரு பக்கம் காணப்பட,
மறுபக்கம் கத்தரி, மிளகாய்,
கொய்யா, தக்காளி, மாதுளைச்
செடிகளும் அவரின் வீட்டு
வளவை அலங்கரித்தன. வீட்டு
வாசற்படியை அண்டியிருந்த,
செவ்விளநீர் மரங்கள் அவரு
டைய மேனி சிவந்திருப்பதைப்
போல் சிவந்திருந்தன.

மக்கள் அரசாங்கத்தால்,
செயல்படுத்தப்படும், உப உணவு
உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அவ

ருடைய வீட்டுவளவை உவமா
னமாகக் கூறினாலும் பொருந்
தும்.

திரு. மரிசாற்பிள்ளை பெஞ்ச
மின் செல்வம் அவர்கள் 24-3-
1906-ம் திகதி மன்னார் மாவட்
டத்தில், வாளுட்டார் போற்று
கின்ற நாளுட்டான் பழங்கிரா
மத்தில் பிறந்தார். இவருடைய
தகப்பனார் திரு. குசைப்பிள்ளை
மரிசாற்பிள்ளை வைத்தியரும் புல
வருமாவர். இவர் தனது இள

ஐந்தாவது ஆசிய — ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாடு

ரகுவீர சிங்

புலவரான தனது தந்தையாரிடம் கற்றார். பின்பு தமிழை ஐயந்திரிபுறக்கற்க வேண்டுமென்று விரும்பி ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் சார்பில் சுன்னாகத்தில் நடாத்தப்பட்ட பாலபுண்டித் தர் வகுப்பில் தனது 24 வது வயதில் சேர்ந்தார். அப்போது அவருக்கு தமிழ் கற்பித்தவர் புன்னாலைக்கட்டுவனைச் சேர்ந்த கணேசையராவார்.

இவர் தனது படிப்பை முடித்ததும், தமிழ் வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். மன்னார்மாவட்டத்தில் சிறந்த நாட்டுக்கூத்துப் புலவராகிய திரு. சீத்தாம்பிள்ளை எழுதிய, "கென்றிக்கெம்பரதோர்" தன்னுடைய தகப்பனார் எழுதிய, "ஞானசௌந்தரி" புலவர் பெயர் தெரியாத "மூவிராசாக்கள் நாடகம்" என்பன அக்காலத்தில் ஏட்டுப்பிரதிகளாகவே இருந்தன. அவை எழுத்து வாசிக்க முடியாத நிலையிலும், குற்றுக்கள், முற்றுத்தரிப்புக்கள் இல்லாமலும் ஒலையில் உக்கி அழிவுறும் தறுவாயில் இருந்தன. அவற்றை ஒவ்வொன்றாக எடுத்தும், தொகுத்தும், ஆராய்ந்தும், எழுத்துப்பிழைகளை திருத்தியும் கையெழுத்துப்பிரதிகளாக பலகாலம் பாடுபட்டு எழுதி முடித்தார். இவருடைய செயல் திறனை நேரில் கண்ட இலங்கை பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவரும், பேராசிரியருமான கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள், இவருடைய ஊக்கத்துக்கு ஆக்க முயற்சி கொடுத்து புத்தகமாக வெளியிட முன்வந்தார்கள். கலாநிதி அவர்களின்

சியார்சின் பேரில், அன்று மன்னார் மாவட்ட அரசாங்க அதிபராக இருந்த, திரு. தேவநேசன் நேசையா அவர்கள் மன்னார் மாவட்டப்பிரதேச கலாமன்றத்தின் சார்பில், "கென்றிக்கெம்பரதோர்" "ஞானசௌந்தரி" "மூவிராசாக்கள்" என்ற மூன்று நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள்.

தமிழ்மொழி, வரலாற்றில், உ. வே. சாமிநாதரையர், சி. வை. தமோதரம்பிள்ளை அவர்களைப்போல் தமிழ்மொழியில் பழம் பெரும் கலைகளில் ஒன்றாகிய நாட்டுக்கூத்துக்கலையை, மன்னார் மாவட்டத்தில் முதல் முதல் புத்தகவடிவில் வெளியிட்ட பெருமை நாளுட்டாணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு பெஞ்சமின் செல்வத்தைச்சாரும்.

செல்வத்தின் செயல்திறனை மெச்சி, இலங்கை கலாசாரப் பேரவையினர் 1972-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்திய சாகித்திய மண்டல விழாவில் கௌரவித்துப் பரிசளித்தனர். இதனைப் பாராட்டுமுகமாக மன்னார் மாவட்ட மக்கள் சார்பில், முசலிக்காரியாதிகாரி பிரிவு கலாசாரச்சபைத்தலைவர், காரியாதிகாரி, திரு. வை. சொக்கலிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் நாளுட்டாணை 19-2-1972-ம் திகதி ஒரு பாராட்டு விழாவும் நடைபெற்றது.

இப்பெரியாரை இலங்கையில் சிறந்த இலக்கிய ஏடாகிய மல்லிகை மூலம் பாராட்டுவதன் மூலம் எல்லையில்லா ஆனந்தம் கொள்கின்றேன்.

கஜாகஸ்தானின் தலைநகரான அல்மா - அதாவில் ஐந்தாவது ஆசிய — ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாடு செப்டம்பர் 4-ம் தேதி முதல் நடைபெறுகிறது. 1956-ல் ஆசிய-ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பில் நடந்த முதல் மாநாட்டை நடத்திய பெருமை இந்தியாவுக்கு உண்டு.

தேச விடுதலைக்காகப் போராடி வந்த ஆசிய — ஆப்பிரிக்க நாடுகளும், விடுதலைக்குப் பின்னர் தேசப் புனரமைப்புப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபட்டு இருந்த ஆசிய - ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும் எழுத்தாளர்களை எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகள் என்ன? தமது மக்களின் பரந்து விரிந்த ஜனநாயகப் போராட்டத்துக்கு அவர்கள் எந்தெந்த வழிகளில் பயன்மிக்க விதத்தில் பங்காற்ற முடியும்? பன்னூற்றாண்டு காலமாக ஏகாதிபத்திய வாதிகளும் காலனியாதிக்க வாதிகளும் இருளில் ஆழ்த்தி வைத்திருந்த விரிந்து பரந்த வெகுஜனங்களை அவர்கள் எந்தெந்த வழிகளில் எட்டுவது? இத்தகைய பிரச்சனைகளையும் ஏனைய பல முக்கியமான பிரச்சனைகளையும் கூட்டாக விவாதிக்கக்கூடிய வாய்ப்பை, 1956-ல் டில்லியில் நடந்த மாநாடு முதன்முதலாக வழங்கியது. இதன்பின் 1958-ல் தாஷ்கெண்டிலும், 1967-ல் பெய்ரூட்டிலும், 1970-ல் டில்லியிலும்

இத்தகைய மாநாடுகள் நடைபெற்றன.

இதற்கு முன் நடந்த ஆசிய-ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாடுகள் நான்கும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை யே. எனினும் இம்மாதம் அல்மா - அதாவில் கூடும் ஐந்தாவது மாநாடு நடைபெறும் சமயம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சென்ற மாநாட்டுக்கும் இன்றைக்கும் இடையே கழிந்த காலகட்டத்தில், ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த நாடுகள் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க பல வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளன. பங்களாதேஷ் ஒரு சுதந்திர அரசாக உதயமாகியுள்ளது. வியத்தாமிலும் கம்போடியாவிலும் லாவோசிலும் தேசவிடுதலைக்காகப் போராடும் தேசபக்தச் சக்திகள் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பை விரட்டியடித்துள்ளன. சமுதாய சமத்துவத்துக்காகவும் ஜனநாயக மதிப்புகளுக்காகவும் போராடி வரும் பல்வேறு நாடுகளின் வெகுஜன இயக்கங்கள் வெற்றிகரமாக முன்னேறியுள்ளன. அறிவாளிகளும் கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் இதற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பங்கினை ஆற்றியுள்ளனர். அவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை அம்பலப்படுத்தினர். உயர்ந்த லட்சியத்துக்காகப் போராடுமாறு மக்களுக்கு உத்வேகம் ஊட்டினர்.

அல்மா - அதாவில் நடைபெறும் மாநாட்டில் விவாதிக்கப்படும் முதல் விஷயம் 'ஆசிய, ஆப்பிரிக்க இலக்கியமும், ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையும், நிற இனப் பாரபட்சத்துக்கும் யூத இனவெறிக்கும் எதிரான தேசியப் போராட்டமும்' என்பதாகும். இம்மாநாட்டில் ஸ்தாபன அளவில் ஆசிய - ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கம், மற்றும் பிற தேசிய இலக்கிய ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றின் நடவடிக்கைகள் மதிப்பிடப்படும். சமுதாய முன்னேற்றம், ஜனநாயகம், சமாதானம் ஆகியவற்றுக்கு ஆதரவாகவும், ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் காலனியாதிக்கத்துக்கும் நவீன காலனியாதிக்கத்துக்கும் எதிராகவும் நடைபெறும் போராட்டத்தில் அறிவாளிகள் ஆற்றிவரும் பணியை வலுப்படுத்துவதில், இந்தச் சங்கம் எந்த அளவுக்கு உதவியுள்ளது என்பதைப் பரிசீலிக்கவும் மாநாட்டில் முயற்சி செய்யப்படும்.

ஆசிய - ஆப்பிரிக்கக் கலாசாரத்துக்கும் பிற உலகக் கலாசாரங்களுக்கும் இடையே நிலவ வேண்டிய பரஸ்பர உறவு பற்றிய பிரச்சனைகள், இம்மாநாட்டில் விவாதிக்கப்படும் மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். ஒரு புதிய சமுதாயத்தின் நிர்மாணத்திலும், சமுதாய வளர்ச்சியிலும் எழுத்தாளர்கள் பங்கெடுப்பது, எழுத்தாளர்களின் உரிமைகள், கடமைகள் ஆகிய விஷயங்கள் குறித்தும் மாநாட்டில் விவாதிக்கப்படும்.

மாநாட்டின்போது ஒரு புத்தகக் கண்காட்சியும் நடைபெறும். இக் கண்காட்சியில்

பல்வேறு ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கணக்கான மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள புத்தகங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்படும். மாநாடு முடிந்தபின்னர் ஆர்மீனியாவின் தலைநகர் எரவானில் நடைபெறும் கவியரங்கிலும் மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் எழுத்தாளர்கள் பங்கெடுப்பர்.

அல்மா - அதா மாநாட்டுக்காகவும் எரவானில் நடைபெறவிருக்கும் கவியரங்கத்துக்காகவும் மிகப் பெரும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அல்மா - அதாவில் இந்த மாநாட்டுக்காகவென்றே ஒரு பெரும் மாளிகை கட்டப்பட்டுள்ளது. மாநாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் 40 ஆசிய, ஆப்பிரிக்க இலக்கியப் படைப்புக்களைக் கஜாக் மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

இந்த மாநாட்டில் இந்தியாவிலிருந்து ஓர் உயர்தரமான பிரதிநிதிகோஷ்டி சென்றுள்ளது. சென்ற ஜூலை 7 அன்று ஆசிய ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இந்திய தேசியக் கமிட்டி, இந்தியப் பிரதிநிதிகளை டில்லியில் நடந்த தனது கூட்டத்தில் தேர்ந்தெடுத்தது. சுபாஷ் முகோபாத்யா (வங்காளி), நந்தினி சத்பதி (ஓரியா), பிஷாம் சாஹனி, ஹரி சங்கர் பர்சாய், மகாதேவி வர்மா (இந்தி) அகிலன் (தமிழ்) இந்தக் கோஷ்டியில் இடம் பெற்றனர். பஞ்சாபி மொழியின் பிரதிநிதியாக இலக்கிய விமர்சகரான டாக்டர் அட்டார் சிங்கும் இந்தப் பிரதிநிதிகள் கோஷ்டியில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

நவீன இலக்கியத் திரண்டில்
 க.நா.சு.வின் யாத்திரை

5

னும், அது அநேகமாக, 'விரலுக்கு வந்த பேர்களைப் பட்டியலாகச் சேர்த்து' எழுதிக் கொண்டு சென்ற முயற்சியாகவே பெரும்பாலும் இருந்து வந்திருக்கிறது. (ஞானரதம், மார்ச், 1973, பக். 21) இலக்கியக் சொற்கையைப் பொறுத்த மட்டில் முரண்பாடற்ற முறையிலே சில கருத்துக்களை அவர் விடாப்பிடியாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார். இதனைக் கொள்கைப்பற்று என்றே, கொள்கை மாறாத தன்மை என்றே வேண்டுகோள் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு, தொடக்கமுதல் அவர் பற்றிக் கொண்டுள்ள கோட்பாடுகளில் ஒன்று, தனி மனித வாதம் ஆகும். தன்னளவில் இக்கோட்பாடு கெட்டது ஒன்றன்று: ஓரளவிற்கு வரலாற்று வளர்ச்சிக்கு உட்பட்டது என்றும் கூறலாம். ஆனால் க. நா. சு. வின் இலக்கியக் கொள்கையில் தனி மனித வாதம் என்பது இலக்கியத்தின் தோற்றம், பண்பு, பயன் ஆகியவற்றையும் தீர்மானிக்கும் மூலாதாரமான ஒரு மையக் கருத்தாக விளங்குகின்றது. இதைச் சற்று விரிவாகப் பார்த்தல் நல்லது.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கினால், தனிமனித சுதந்திரமும் நலநாட்டமும் வர்க்க சமுதாயத்திலே பெறப்படாதனவாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. அடிமைச் சமுதாய அமைப்பு முதல், நிலமானிய அமைப்புவரையுள்ள நீண்ட காலப்பகுதியிலே பல நூற்றாண்டுகளாக மக்கள் தனிமனித சுதந்திரம் இன்றிக் கட்டுப்பட்டவராகவே இருந்தனர். முதலாளித்துவ சமுதாயம் உழைப்பாளியை - பாட்டாளியை -

சுமார் நூற்பது வருடங்களாக (முதலில் ஆங்கிலத்திலும், பின்னர் பெரும்பாலும் தமிழிலும்) படைப்பிலக்கியத்திலும் விமர்சன இலக்கியத்திலும் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்திருக்கும் க. நா. சு. வின் ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்பொழுது சில அடிப்படையான கருத்தோட்டங்களும் போக்குகளும் முன்பாகக் காணப்படுகின்றன. அக ஒழுங்கமைதியற்ற - முன்னுக்குப்பின் மாறுபட்ட - அபிப்பிராயங்களை அகஸ்மாத்தாக அவர் அவ்வப்போது கூறிவந்திருப்பதும் உண்மையேயாயி

முதன் முறையாக மனித உறவு முறையிலான தனிகளிலிருந்து விடுவித்துச் 'சுதந்திர' புருஷனாக்கியது. ஆனால் இந்தச் 'சுதந்திரம்' ஊர்பேர் தெரியாத ஒரு சந்தைக்குப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் யந்திரமனிதனைத் தொழிலாளியை மாற்றியது. நிலமானிய அமைப்பிலே விவசாயி — குடியானவன் — தனக்குத் தெரிந்த ஒரு நிலப் பிரபுவிடக்கு உழைத்தான். கட்டுப்பட்ட நிலையையானும் அங்கே மனித உறவு நிலவியது. முதலாளித்துவம் யாவற்றையும் விற்பனைப்பொருட்களாக மாற்றியது. கலையும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. கலைஞரும் ஏனையோரைப்போல, பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறான். சந்தைக்காக எழுதுகிறான். இவையெல்லாம் நாம் நன்கறிந்தனவே.

அதாவது மனிதன் மனிதனாக வாழ, வர்க்க சமுதாயத்தில் வாய்ப்பில்லை. அந்த வகையில் - சமூகவியல் நோக்கில் - தனிமனித சுதந்திரம் வேண்டப்படுவதொன்றே. சோஷலிஸம் இறுதியாய்வில் தனிமனிதனை முழுநிறைவான வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக அமையவேண்டும் என்பதே மார்க்ஸ் கண்ட இலட்சியமாகும். ஆனால் இத்தகைய தனிமனிதவாதம் அல்லது தனிமனித நலநாட்டம் என்பது சமூகத்திலிருந்து தனித்து நிற்கும், விதிவிலக்கான மாந்தரைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக 'நான்' என்ற சிறுபகுதியைச் சமூகவாழ்வு என்ற பெரும்பகுதியோடு சமூகமாக ஒன்றிணைத்து முரண்பாடுகளற்ற முழுமையான வாழ்வு, நடாத்தும் மார்க்கத்தையே குறிக்கின்றது. இதுதான் வரலாற்றடிப்படை

யிலும், சமூகவியல் நோக்கிலும் தனிமனிதவாதத்தின் சாராம்சமாகும். இதனை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஆனால், க. நா. ச. கூறும் தனிமனிதவாதம் இதற்கு நேர் மாறானதாகும். தனிமனிதனைக் கட்டுப்படுத்தும் மனித உறவுகளை அவர் கருதவில்லை. தனிமனிதனும் சமூகமும் முரண்பாடுகள் இன்றி இயைந்து வாழ்வதே சிறந்தது என்பதையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் எப்பொழுதும் முரண்பாடுகள் இருப்பது நியதி என்றும், இதனடிப்படையில் இம் முரண்பாடுகளை முன்பாகச் சித்திரித்து இலக்கியம் படைப்பவனே கலைஞன் என்றும் கூறுகிறார் க. நா. ச. இது வரலாற்று ரீதியாக வளர்ந்து வந்த தனிமனிதவாதத்தைத் தலைகீழாகப் புரட்டுவதாகும்; படுமோசமாகத் திரித்துக் கூறுவதாகும்.

அதாவது, கலைஞனை ஒரு கோடியிலும், பரந்துபட்ட மக்கள் தொகுதியை மறுகோடியிலும் காண்கிறார்: க. நா. ச. இவையிரண்டும் என்றுமே இணைய இயலாது என்பது அவர் வாதம். இவ்வாதமே அவரது நூல்கள், கட்டுரைகள் இவற்றிலெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் அடித்துக் கூறப்படும் செய்தி. கலைஞன் - எழுத்தாளன் - தனிப்பிழை என்றும், சமுதாயத்திலிருந்து விலகிநிற்பதே அவனது இலக்கணம் என்றும் பிரசாரம் செய்து வந்திருக்கிறார். இவ்விடத்தில் நாம் கூர்ந்துகவனிக்க வேண்டியது யாதெனில், கலைஞனது தனித்துவத்தையும் மகத்துவத்தையும் எந்த அளவுக்கு அவர் உயர்வாகப் பேசுகின்றாரோ, அந்த அளவுக்குப்

பொதுமக்களையும் (பரந்துபட்ட வாசகர்களையும்) இகழ்ந்து பேசுகிறார். ஆரம்பத்திலிருந்தே - எஸ்ரா பவுண்ட் முதலிய தனிமனிதவாதிகளைக் குருநாதர்களாய்க் கொண்ட நாள் முதலாகவே — இந்தப் போக்கைக் க. நா. ச. விடம் நாம் கர்ணக் கூடியதாக உள்ளது. (ஜோய்ஸ், பவுண்ட் முதலிய இலக்கிய தேசாந்தரிகளைத் தாம் முற்படவே தெரிந்துகொண்டதைப் பற்றி, க. நா. ச. தற்பெருமையுடனும் சுயதிருப்தியுடனும் கூறிக்கொள்வதை, 'நான் என்ன படிக்கிறேன். ஏன்?' என்னும் கட்டுரையிற் காணலாம்) 'எழுத்து' செப். 1962.

'மணிக்கொடி' சகாப்தத்திற்குப் பின், அடுக்கடுக்காய்த் தோன்றி மறைந்த சிற்றேடுகளில் ஒன்று 'சூரவளி' இதன் ஆசிரியராக இருந்தவர் க. நா. ச. அந்த இலக்கிய சஞ்சிகையிலே (11-6-1939), கல்கியின் 'தியாகபூமி' என்ற நாவலை விமர்சனம் செய்தார் க. நா. ச. 'ராமபாணம்' என்ற தலையங்கத்தில் விமர்சனம் இடம்பெற்றிருந்தது. 'பொதுஜனம்' என்ற தொடரை எத்துணை ஏளனமாகவும் அவட்சியமாகவும் கிண்டலாகவும் அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதை விமர்சனம் முழுவதையும் படிப்போர் நன்குணர்ந்துகொள்வர். மாதிரிக்குச் சில பகுதிகளைப் பார்க்கலாம்:

'இன்ற தமிழன் மூவரை இலக்கியாசிரியர்கள் என்று ரஸிக்கிறான்: துப்பறியும் நாவல்கள் எழுதுவதில் ஸ்ரீமான் வருஜர் துரைஸாமி ஜயங்கார்; சமூக சீர்திருத்த நாவல்கள் எழுதுவதில் ஸ்ரீமதி. வை. மு.

கோதைநாயகி அம்மாள்: சிறுகதைகள் கட்டுரைகள் முதலியன எழுதுவதில் ஸ்ரீமான் கல்கி. ஸ்ரீமான் கல்கி அவருடைய இரண்டாவது நாவலால், நாவலாசிரியராகவும் பொதுஜனத்தின் மனதைக் கவர்ந்துவிட்டார்..... அங்கங்கே திகழும் ஹாஸ்யப் பேச்சுக்களும் சம்பவங்களும் பொதுஜனத்துக்கு எளிதில் புரியக் கூடியதாக, பொதுஜனத்துக்கு அடிக் கடி பழக்கமானதாகவும் இருக்கின்றன.....'

பரந்த வாசகர் கூட்டத்தைப் 'பொதுஜனம்' என்று விமர்சகர் திரும்பத்திரும்பக் கூறுமிடங்களில் ஏளனம் வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. அதை மறைக்க முயலவில்லை அவர், இவ்வாறு பொதுஜனத்தின் மீது தமது வெறுப்பைக் கொட்டிய பின், அன்றைய அரசியல்-சமூக இயக்கங்களையும் கண்ணோட்டங்களையும் கேலிக்குரியனவாக்குகிறார்:

'கதை சாதாரணமான கதைதான். வயதான, ஆனால் கவியாணமாகாத பெண், மாற்றாந்தாய், பிச்சுப் பிராமமணன், தேசபக்தி, ஆங்கிலோ இந்திய ச்சி மோஷங்கொண்ட நவயுவன், மாதர் முன்னேற்றம், ஒரு மாமியார், காந்திக்கு ஜே முதலியன வெல்லாம் சமயத்திற்குத் தக்கபடி உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன..... மனித சுபாவத்தை, தொடர்கதை படிக்கும் சுபாவம், தொடர்கதை படிக்காத சுபாவம் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்;

'மேலே என்ன?', 'உம் உம்' என்று கேட்டுக் கொண்டு போகக்கூடிய 'குழந்தை' உள்ளங்களை உத்தேசித்தே 'தியாகபூமி' எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.'

அங்கதச் சுவைக்காக இப்பகுதியை ரசிக்கலாம்; ஆனால் ஆசிரியரது மனப்போக்கை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. தேசபக்தி, மாதர் மூன்னேற்றம், காந்திய அரசியல் என்பனவற்றை எப்படி எறிந்து பேசுகிறார் என்பது ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கது. பொதுஜன வெறுப்புக்கும் இதற்கும் உள்ளார்ந்த தொடர்பு இருப்பதும் நோக்கத்தக்கதே. சுருங்கச் சொன்னால், பொது மக்களுக்கு விளங்கக்கூடியதாகவும், சாதாரணமான கதையைக் கொண்டதாகவும், சமூக - அரசியல் விஷயத்தையும் இலட்சியங்களையும் எடுத்துரைப்பதாகவும் இருப்பதால் 'தியாகபூமி' நாவலை 'இலக்கியமாக அங்கீகரிப்பது சற்றுச் சிரமம் தான்' என்று முடிக்கிறார் விமர்சகர். இறுதிப் பகுதியில் ஆசிரியரது கிண்டல் உச்ச நிலையை அடைகிறது:

'மேல்நாட்டு இலக்கியாசிரியர்களின் நாவல்களுடன் ஒப்பிட்டு 'தியாகபூமி' நன்றாயில்லை என்று சொல்வதற்குப் பதில், தமிழில் இன்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகும் வட நாட்டு நாவல்களில் பலவற்றைவிட 'தியாகபூமி' நன்றாயிருக்கிறதென்று சொல்லலாம்.'

பாராட்டுவதுபோலப் பழிக்கும் இம்மனமற்ற உபசாரவார்த்தை

க. நா. ச. வின் விதேச பக்தியையும் விரக்தியையுமே துல்லியமாய்க் காட்டுகின்றது, இதனையே முந்திய கட்டுரை ஒன்றில் (மல்லிகை, ஜூலை) விரிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன்: 1939-ஆம் ஆண்டிலே இருபத்தேழு வயதிலே - இளமைத்துடிப்பில் க. நா. ச. இவ்வாறு கூறினார் என்று சமாதானங் கூறவும் இயலாது. ஏனெனில் இருபது வருஷங்களுக்குப் பின்னர் 1959-ல் வெளிவந்த 'இலக்கிய விசாரம்' என்ற நூலிலும் இதே பல்லவியையே அவர் பாடுகிறார். தமிழிலக்கிய கர்த்தாக்களை மட்டுமன்றி, உலக இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் எடைபோட முயலும் இந்த நூலே, (பக். 12, 14, 15, 29, 30) 'வாசகர் கூட்டம்,' 'தரைமகாஜனங்கள்' என்று பொது மக்களையும், 'ஜனங்களின் நிர்ப்பந்தம்,' 'ரஸக்குறைவு' 'கொடுங்கோல்' என்று அவர்களின் இலக்கிய ஆர்வத்தையும் உரிமையையும் ரசனையையும் மட்டந்தட்டிப் பேசுகிறார் க. நா. ச. இவற்றினிடையே கல்கியைப்பற்றிப் பேசமிடத்து, 'கல்கி தன்னுடைய நாவல்கள் எதிலுமே. எந்த இடத்திலுமே நின்று இலக்கியக் கண்ணோட்டத்துடன் எழுதியதில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்? அவர் கதை சொல்வதெல்லாம் வாசகனுக்கு எதுபிடிக்கும். எது பிடிக்காது, சம்பவத்தின் உச்சநிலை எது, எங்கு கதைப் போக்கை அறுத்து வாசகனின் ஆவலைத் தூண்டவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் தான்' என்று அகம்பாவத்துடன் கூறுகிறார்.

இவ்விடத்தில் கல்கியினுடைய இலக்கியத்தரமோ, அந்தஸ்தோ அல்ல எமது கவனத்

துக்குரியன: க. நா. ச. வின் விமர்சன நோக்கு செயற்பட்ட விதத்தை விளக்கவே கல்கியை உதாரணமாகக் கொண்டோம். கல்கியில் வேறு எந்தக் குறையிருந்தாலும், க. நா. ச. வை விட எத்தனையோ மடங்கு தேசபக்தியுடையவராயிருந்தார் என்பதை நாம் இலகுவிற் புறக்கணிக்க இயலாது. கல்கியை எப்பொழுதும் எடுத்தெறிந்து பேசியதைப் போலவே மக்கள் உணர்வுடன் எழுதிய எழுத்தாளர் பலரையும் இலக்கிய உலகத்தில் இடம்பெறத்தகாத 'பஞ்சமராக'ப் பாவித்தார் க. நா. ச. இதன் தருக்கீதியான விளைவாகவே அண்மையில் 'இலக்கிய மதிப்பீடுகள்' என்ற தலைப்பில், இன்றைய சிறந்த தமிழ்க் கவிஞர்களாக, 'தருமசிவராமு, சுந்தரராமசாமி, டி. கே. துரைஸ்வாமி, ந. பிச்சமூர்த்தி' ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (ஞானரதம் ஏப்பிரல், 1972)

பொதுவாகச் சொல்வதனால் க. நா. ச. வின் மிகமுக்கியமான இலக்கியக் கோட்பாடுகளில் ஒன்று. 'வாசகனை மனசில் வைத்துக்கொண்டு எழுதுகிற எந்த எழுத்துக்கும் காலத்தை மீறி நிற்கும் சக்தி இல்லை' என்பதாகும். (இலக்கிய விசாரம் பக். 30) வேறொரு விதமாகச் சொல்வதானால், பொதுமக்களினின்றும், அவர்களுடைய பிரச்சனைகள், தேவைகள், ரசனைநிலை ஆகியவற்றினின்றும் எவ்வளவுதூரம் எழுத்தாளன் விலகித் தூரத்தில் நிற்கிறானோ, அவ்வளவிற்கு அவன் சிறந்த கலைஞனாகத் திகழ்வான் என்பதே க. நா. ச. வின் முடிந்த முடிபாகும். தீர்க்

கமான இக்கோட்பாடே பல்வேறு சுருதிகளில் ஏறத்தாழ மூன்றரைத் தஸாப்தங்களாகப் பாடப்பட்டு வந்துள்ளது. இக்கோட்பாட்டின் மிக முனைப்பான வடிவங்களில் ஒன்று அண்மையில் 'இலக்கிய அரசியல்' என்னும் கட்டுரையிற் கூறப்பட்டுள்ளது. வழக்கம் போலவே (தமிழ்ப்பதங்கள் காணும் பெரறுப்புணர்ச்சியும் பொறுமையும் இன்றி) ஆங்கிலச் சொற்களையும் கலந்து எழுதியிருக்கிறார்:

'ஒவ்வொரு இலக்கியாசிரியனுமே அவன் திறமான இலக்கியாசிரியன் என்றால் - சமுதயத்தில் misfit தான் ஒன்று சேராதவன். சமுதாயத்தில் இருப்பதை மட்டும் சொல்வது சோஷலிஸ்ட் சர்க்காரால் கௌரவிக்கப்படலாம்; பெயரும் புகழும் பெறலாம்; வெற்றிகாணலாம். ஆனால் அவனால் இலக்கிய மரபு வளராது; மேலே செல்லாது; ஏனென்றால் மனிதசபாவம் மறேறத்துவம் அப்படி; aberration - சாதாரணத்துக்கு அப்பாற்பட்டவை எப்போதும் இருக்கும். இலக்கியாசிரியனே ஒரு aberration ஆக இருக்கிற இடத்தில்தான் மகத்தான இலக்கியம் சாத்தியமாகிறது.'

(கசடதபுற ஜனவரி 1973)

இம்மேற்கோள் உன்னிப்பாய்க் கவனிக்க வேண்டிய தொன்று. எழுத்தாளன் என்பவன் பொதுவான சமுதாய வாழ்க்கையினின்றும் பிறழ்ந்து-நேர்வழியினின்றும் விலகி விசித்திரமான வாழ்வு நடத்துபவனே என்றும், சோஷலிஸ அரசாண்

கம் மட்டரகமான இலக்கியத்
தையே தோற்றுவித்துப் பாராட்
டும் என்றும், அசாதாரணத்
தைப் பொருளாகக் கொண்ட
எழுத்தே மகத்தான இலக்கியம்
என்றும் மாபெரும் உண்மைக
ளைக்கூறும் தோரணையில் எழுதி
யிருக்கிறார் விமர்சகர். ஏறத்
தாழ்ப் பத்து வருடங்களுக்கு
முன், 'எதற்காக எழுதுகிறேன்'
என்ற கருத்தரங்கக் கட்டுரை
யில் இதையே ஆன்மீக முலாம்
பூசிப் பிரகடனப் படுத்தினார்.

'சமுதாயம் என்பார்
கள்; சூழ்நிலை என்பார்கள்;
மரபு என்பார்கள்; பண்
பாடு என்பார்கள்; கருத்து
என்பார்கள். ஆனால் இவற்
றையெல்லாம் மீறியவார்த்
தைகளுக்கு அசுப்படாத
ஒரு அம்சம் ஆன்மீக அம்
சம்..... ஆன்மீகமானது
என்று சொல்லுவது பற்றிச்
சற்றுத் தீர விசாரித்துப்
பார்த்தால் புரியவரும் -
கலைத்தொழில் எல்லாம்
சுதந்திரமானது - எவ்வித
மான கட்டுப்பாட்டுக்கும்
உட்படாதது - தானே
தனது ராஜ்யத்தை அமைத்
துக்கொண்டு அதில் செயல்
படுவது என்பது.'
(எழுத்து, மே, 1962)

இம்மேற்கோளுக்கு மேலும்
வீளக்கம் தேவையில்லை. முற்
போக்குச் சக்திகளும் எண்ணங்
களும் தமிழிலக்கியத்தில் வலுப்
பெற வலுப்பெற, க. நா. சு.
வும் இந்த அடிப்படைக் கருத்
தையே உண்மத்தம் பிடித்தவர்
போல உச்சஸ்தாயியில் சமீப
காலமாகக் கூவிக்கொண்டு திரி
கிறார். சென்ற வருடம், வாச
கர் பேரவை விமர்சனக் கருத்
தரங்கொன்றில் அவர் படித்த

கட்டுரையிலே இதனை இன்
னொரு கோணத்திலிருந்து விஸ்
தாரமாக விவரித்திருக்கிறார்.
இலக்கிய விமர்சனத்தில் உத்தி
-உருவம் பற்றியதாக அவர்
பேச்சு இருந்தது:

'சாதாரணமாக ஏற்
றுக் கொள்வதை, சாமான்
யர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதை
ஏற்க மறுத்து மாறுபட்ட
உருவம் உத்தி என்று தேடு
கிறபோதுதான் இலக்கியம்
பிறக்கிறது..... தனிமனி
தனுடைய மனப்போக்குத்
தான் இலக்கியத்தை சிறப்
பாக அமைக்கிறது. இந்த
தனிமனிதனுடைய தனித்
துவத்தை தனிமனிதர்கள்
தனித்தனியே உணர்ந்து
அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த
அனுபவத்தை மீண்டும்
நினைவுபடுத்திக் கொள்கிற
காரியத்தைத்தான் நாம்
இலக்கிய விமர்சனம் என்
கிறோம். தமிழில் மட்டு
மன்றி, சிறப்பாக இந்தியா
பூராவிலும் இலக்கிய விமர்
சனம் ஓரளவுக்கு மேல்
இன்றுவரை வளராததற்
குக் காரணம் தனிமனிதன்
என்கிற தத்துவம் இந்திய
தத்துவத்தில் இடம்பெறாத
ஒன்று என்பதுதான்.....
மேலை நாடுகளில் சாதார
ணமாகவே ஒவ்வொரு மனி
தனும் தனிமனிதனாகக் கரு
தப்படுகிறான். ஆகவேதான்
அங்கு இலக்கிய விமர்சனத்
துறை உருவாகியிருக்கிறது'
(ஞானரதம், மே, 1972)

கல்கியின் 'தியாகபூமி' யைப்
பற்றி எழுதிய மதிப்புரையில்
'பொதுஜனம்' என்ற தொட
ரைப் பயன்படுத்திய அதே
மனோபாவத்துடனேயே மேலே
காணும் பகுதியில் 'சாமான்

யர்கள்' என்னும் தொடரையும்
பிரயோகித்திருக்கிறார். இரு
சந்தர்ப்பங்களிலும், பொது
மக்கள், வாசகர், நடப்பியலில்
நாட்டமுள்ளோர் ஆகியோ
ரையே க. நா. சு. ஏளனஞ்
செய்கிறார். பதினான்கு வருடங்
களுக்கு முன் சிறுகதையாசிரி
யர் டி. எஸ் கோதண்டராமன்
'எழுத்து' அரங்கத்தில் (ஏப்ரல்
1956) பின்வருமாறு க. நா. சு.
வைக் கேட்டிருந்தார்:

'அவருடைய (க. நா.
சு. வீன்) அளவுகோல் எது
வாக வேண்டுமானாலும்
இருந்துவிட்டுப்போகட்டும்.
ஒன்றை மட்டும் - இந்த
'ஒன்று' மிக முக்கியமா
னது - அவர் மறந்து விடுகி
றார் - பொதுஜனப் பேரா
தரவு! 'வாசகர்களை நினை
வில் வைத்துக் கொண்டு
கதைகள் எழுதுபவர்கள்'
என்று பலரை ஒதுக்கி
வைக்கிறார்; 'பத்திரிகைத்
தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்
பவர்கள்' என்று சிலரைத்
தனியே நிறுத்திவைக்கி
றார்!..... டி. க. நா. சு.
ஒரு கேள்விக்குப் பதில்
சொல்லக் கடமைப்பட்டி
ருக்கிறார். 'ஐயா எழுத்

தாளர்கள் வாசகர்களைக்
காகவும் பத்திரிகைகளைக்
காகவும் எழுதாவிட்டால்
வேறு யாருக்காக, எதற்
காக எழுதுகிறார்கள்? எழுத்
தாளனும் மனிதன்தான்.
தன்னை மறந்து ஒரு ஆவேச
நிலையிலிருந்து அவன் எழுதி
னாலும் மற்ற மனிதர்களை
அவன் சிறுஷ்டிகள் வசப்ப
டுத்தத்தான் செய்யும். அப்
படி வசப்படுத்தாவிட்டால்
அவன் சிறுஷ்டிகளால்
என்ன லாபம்?'

நல்ல கேள்விதான். ஆனால்
க. நா. சு. வீன் இந்த ஒதுக்கல்
முறை சோஷலிஸ்த்துக்கும்,
ஜனநாயகத்துக்கும் மனிதாபி
மானத்துக்கும் எதிரான போர்
முறையின் ஓர் அம்சமே என்ப
தைக் கோதண்டராமன் சிந்தித்
திருப்பார் என்று எனக்குத்
தோன்றவில்லை. அவ்வாறு
பார்த்தால் 'லாபம் யாருக்கு?'
என்ற கேள்வி எழும். அதற்
குரிய விடையும் சுவாரஸ்யமா
யிருக்கும்.

(வளரும்)

.....

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 7-00
தனிப்பிரதி -50
இந்தியா, மலேசியா 10-00

அமெரிக்கனுக்கு ஆங்கிலப் பாரம்பரியத்தில் எத்துணை பங்குண்டோ அத்துணை பங்கு தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் தமிழ் பேசும் இலங்கையனுக்குண்டு.

இந்தத் தேசாபிமானம் காரணமாக நாம் புறத்திப்படுத்தப்பட்டால், அதனை நாம் தேசாபிமானத்திற்குக் கடைக்கும் பரிசாகவே கொள்ள வேண்டும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பண்பும் பணியும் மேற்கூறியவற்றால் ஓரளவு புலனாகுமென்றே நம்புகின்றேன். இந்த அத்திவாரத்தில் நின்று கொண்டே நாம் இந்தியத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளை வாசிக்கின்றோம், ரசிக்கின்றோம், விமரிசிக்கின்றோம்.

இப்புது எழுச்சிகளினடியாகத் தோன்றியுள்ள ஆக்க இலக்கியங்களும்; இலக்கிய மதிப்பீடுகளும் தமிழகத்தில் தெரியப்படுவதற்கான, விற்பனை செய்யப்படுவதற்கான சூழ்நிலை பற்றிய பிரச்சினை அடுத்து முக்கியமாகின்றது.

இதுசம்பந்தமாகச் சில உண்மைகள் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழ்ப் புத்தகங்களை இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு இந்திய அரசாங்கம் அனுமதி வழங்குவதில்லை. இந்தியத் தேசிய மொழிகள் பதினென்கிலும் வெளிவரும் புத்தகங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு இந்திய அரசாங்கம் தடைவிதித்துள்ளது என நாம் அறிகின்றோம். தமிழ் தவிர்ந்த மற்றைய மொழிகள் இத்தடையினூடே பெரிதும்

பாதிக்கப்படமாட்டா. இந்தியாவுக்குத் தமிழ்ப் புத்தகங்கள் சாதாரண 'புக்போஸ்டர்' நில் அனுப்பப்பெறலாம்.

மேலும் ஓர் உண்மை, தென்னிந்தியப் புத்தக விற்பனையாளர்கள் இலங்கைத் தமிழ்ப் புத்தகங்களை இறக்குமதி செய்வதில் சிறிதேனும் சிரத்தை காட்டுவதில்லை. சஞ்சிகைகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியர் ஒருவர் இலங்கைச் சஞ்சிகை எதற்கும் சந்தாப்பணம் கட்ட இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதிப்பதில்லை என அறிகின்றோம். மல்விகைக்குச் சந்தா அனுப்ப முயன்றவர்களுக்குக் கிடைத்த பதில் உங்களுக்குத்தான் தெரியுமே!

யுனெஸ்கோ வழங்கும் அந்நியச் செலாவணிப் பத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி இலங்கைக்குப் பணம் அனுப்ப முயன்றோர் கூட ஒருவருமில்லையென்றே கூறவேண்டும். இதுகலை, கல்வி, இலக்கிய விஞ்ஞான வெளியீடுகளுக்கே வழங்கப்படும் சலுகையாகும். ஆனால் தமிழகத்தின் வாரச் சஞ்சிகை ஒன்று இவ்வழியாக இந்தியாவுக்குப் பணம் பெற முயன்றது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே கலாசார உறவு ஒப்பந்தமொன்று உண்டெனினும் இப்பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாதிருப்பது ஆச்சரியமாகவே உள்ளது.

இப்பொழுது இலங்கை அரசாங்கம் இப்பிரச்சினைகள் பற்றிப் பல உயர்மட்டப் பரிசீலனைகள் செய்து வருகின்றது. இலங்கை இந்தியத் தொடர்பு

இருவழித் தொடர்பாக அமைய வேண்டுமெனவே நாம் விரும்புகின்றோம். ஆயினும் தடைகள் பல உள.

தமிழின் 'உலக வியாப்தியில் பெருமை கொள்ளும்' தமிழக அரசுதானும் இவ்வுண்மைகளை அறிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழகச் சஞ்சிகைகளை இலங்கையில் இறக்குமதி செய்பவர்கள் இவற்றைப்பற்றிக் கவனிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் சம்பூரண வியாபாரிகள். தேசிய நலனுக்குக் குந்தகம் விளைக்கும் முறையில் இலங்கைப் பணத்தை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப் பார்க்கின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கூட கூறப்படுவதுண்டு. வர்த்தக ரீதியிலமைந்த தென்னிந்திய வியா, மாதச் சஞ்சிகைகளின் சந்தைகளைப் பெருக்குவதே அவர்கள் நோக்கம். இப்பின்னணி காரணமாகவே இலங்கை அரசாங்கம் அண்மையில் அத்தகைய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதி அளவைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளது.

இலங்கை-தமிழக இலக்கியப் பரிமாற்றத்துக்கான ஒரு வழிமுறையையும் நண்பர், சோ. சி. தமது கடிதத்திற்குறிப்பிட்டுள்ளார். 'பேச்சு வழக்குத் தமிழில்லாது எல்லார்க்கும் பொதுவான தமிழில் கதைகளும், கட்டுரைகளும்' எழுதுமாறு கூறுகின்றார்.

இது இலக்கியக் கோட்பாடு பற்றிய பிரச்சினை. பாத்நிரவளர்ப்பு, யதார்த்தம், சூழற் சித்திரிப்பு என வரும் இலக்கிய நிர்மாணப் பிரச்சினைகள் இத்

னுள் அடங்கியுள்ளன. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் இத்துணை சிறப்பு நிலையை இன்று எய்தியிருப்பதற்குக் காரணமே அது இலங்கையின் தமிழிலக்கியமாக இருப்பதாலே தான். இலங்கைச் சந்தைக்காக இந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய முறையிலேயே எழுதவேண்டும் என்று கேட்பது முடியாதல்லவா? ஆர்தர் மில்லரை வண்டன் பற்றித்தான் எழுதவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திப்பது போலாகிவிடாதா?

யாழ்ப்பாணக் கதாப்பிரசங்கிகளுக்கும் யாழ்ப்பாணத்துத் தவுல் காரருக்கும் இந்தியாவில் மதிப்புக் கிடைப்பது உண்மை தான். ஆனால் இவை வேறுபட்ட கலைவடிவங்கள். மேற்கூறியபிரட்டவர்களுக்கு மலேசியாவிலும் மதிப்புண்டு.

தமிழகத்தில் இன்று பலர் நினைப்பது போன்று கதாப்பிரசங்கியார் இலக்கிய அறிஞராக மாட்டார்.

இலக்கியப் பரிமாற்றத்துக்கு வேறு சில நிலைமைகள் அவசியம். பரஸ்பர மதிப்பும் கௌரவமும் அவற்றுள் முக்கியமானவை.

தமிழகத்து இளந்தலை முறையினர் பலரும் சிரேஷ்ட ஆக்க இலக்கிய கர்த்தர்கள் சிலரும் இலங்கைத் தமிழ் ஆக்கங்களையும் எழுத்தாளர்களையும் அவ்வாறு மதித்துக் கௌரவிப்பதும், நண்பர் சோ. சி. போன்றவர்கள் இப்பிரச்சினை பற்றிச் சிரத்தை கொள்வதும்; எதிர்காவச் சுயீட்சத்துக்கான சுப நிமித்தங்களாகும். ★

இவர்கள் தோற்றதில்லை

மல்லிகை சி. குமார்

அந்த குடியிருப்புக்கு முன்னால் குவித்து வைத்திருக்கும் கற்குவியலின் ஓரத்தில் அமர்ந்து தன் குழந்தையை அணைத்து பாலூட்டிக் கொண்டிருந்தாள் ஞானம்.

‘சேச்சே..... ஏண்டி ஞானமே..... இப்படி வெட்ட வெளியில வச்சி..... நெஞ்சை தொறந்துப் போட்டுக்கிட்டு கொலந்தைக்கி பாலக் கொடுக்கிற? ஊட்டுக்குள்ள வச்சிக் கொடுத்தா ஒந்தல வெடிச்சிப் பெயிருமா?’ என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்த தவசக்கா, ஞானத்திற்கு முன்னால் வந்து, காலைப் பரப்பிப்போட்டு சப்பளிக்க உட்கார்ந்துவிட்டாள்.

‘தவசக்கா இந்த சனியன் வீட்டுக்குள்ளிருந்து நையி நைண்ணுக் கெடக்கவந்தான் இப்படியே வெளியத் தூக்கிட்டு வந்து பாலைக் கொடுக்கிறேன். பாரே... இதுக்கிக்கூட இந்த வீட்டுண்ணைப் பிடிக்கல்ல’ என்று ஓர் உட்கருத்தை தன் பேச்சில் வைத்து முடித்த ஞானம் வலது புற மார்பை சப்பிக் கொண்டிருந்த குழந்தையை இடது பக்கம் மாற்றினாள்.

‘அடியே ஞானமே... நான் கொஞ்ச நோம் இந்த ஊட்டு

விஷயத்த மறக்கலாமுன்னு நெனச்சே..... நீ மறுபடியும் நெனவுக் காட்டிட்ட. உம்ம்...’ என்று ஏக்கப் பெருமூச்சிட்ட தவசக்கா தலையை நிமிர்த்தி சிறிது தூரத்தில் தெரியும் அந்த புதிய கட்டிடத்தை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் ஞானத்தைப் பார்த்தாள். அவள் குழந்தையின் கடைவாயில் வடியும் பாலை துடைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

‘ஏண்டி ஞானமே..... நம்ம ஊட்டு விஷயமா அந்த தடிப்பய என்னாடி முடிவு சொல்லியிருக்காமும்?’ தன் பிரடிப்பக்க முடியை நிரண்டி ஈரை இழுத்த படியே கேட்டாள் தவசக்கா. இவளின் மனதில் இந்த குடியிருப்பைப் பற்றிய விடயம் பெரும் குழப்பத்தை தரலாயிற்று.

‘என்ன தவசக்கா எல்லாம் அதே முடிவுதான். நேத்து, முந்தாநாள் எல்லாம்..... எந்த முடிவை சொன்னாலே அதே முடிவைத்தான் அந்த முதலாளி திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக்கிட்டேயிருக்காமும்’ என்ற ஞானம், முன்னால் பாதிவரை மண்ணில் சுவரெழுப்பி, தகரத்தாலும் பலகைகளாலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குடியிருப்புக்களை ஏக்கத் தோடு பார்த்தாள்.

‘அந்த பொதுக்கப்பய நாசமாப்போவ. எங்க ஏழைங்க வயித்தில மண்ணடிக்க வந்த அந்தப் பாவி நாயில எவனாவது கல்லு வெடி வைக்கமாட்டானா?’ என்று கிறித்தவக் கொட்டிய தவசக்கா புக்கட்டிடப் பக்கம் திரும்பி தன் விரல்களை முடக்கினாள். அவளின் உள்ளத்து ஆக்ரோஷத்தை வெளிப்படுத்துவதுபோல விரல்கள் ‘மொடுக்’ கென்று ஒன்றாக ஒலித்தன.

ஞானத்தின் முலைக்காம்பை சப்பிக்கொண்டிருந்த குழந்தை அப்படியே கண்ணயர்ந்து விட்டது.

‘தவசக்கா..... கொழந்த இப்படியே தூங்கிட்டான். இரு இவனைத் தொட்டில்ல போட்டிட்டு வர்ரேன்.....’ என்று குழந்தையை தோளில் போட்டுக்கொண்டு எழுந்தாள் ஞானம்.

‘அட போக்கிரிப் பயலே... இன்னிக்கி நாங்க எவ்வளவு சஞ்சலத்தில இங்கயிருக்கோம். நீ இதுகளை கொஞ்சமும் காதுல்ல கேட்காம சொகமா தூங்குறியே. அப்படி உனக்கு என்னடா தூக்கம்?’ ஞானத்தின் தோளில் கிடக்கும் குழந்தையைப் பார்த்துச் செல்லமாக கேட்டபடியே எழுந்த தவசக்கா வெற்றிலைக் காவி படிந்து சிவந்துபோயிருக்கும் தன் ஈர உதடுகளால் குழந்தையின் கன்னத்தில் ஒரு சிவப்புமுத்திரையை இச்ச... சென்று பதித்தாள்.

குழந்தையோடு தன் காம்பி ராக்குள் சென்ற ஞானம் தொட்டிலில் குழந்தையைப் போட்டு விட்டு மேலும் கீழாக தொட்டிலை ஆட்டிவிட்டு வெளியே

வந்து எட்டிப் பார்த்தாள். தவசக்கா இன்னும் அந்த கல்லு மேட்டில் நின்றபடியே மாடிவைத்து பெரிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் அந்தப் புதுக் கட்டிடத்தை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றாள். அதே நேரத்தில்..... டவுனிலிருந்து வரும் நெடுஞ்சாலையில் படகு போல வந்த பெரிய கார் நெடுஞ்சாலையிலிருந்து இந்தக் கட்டிடத்துக்கு வரும் புதிய சாலைக்குத் திரும்பி தன் பயணத்தை மேலும் தொடர்ந்தது. கார் வருவதைக் கண்டதுமே அக்கம் பக்கமிருந்த தொழிலாளர்கள் எல்லாம் ஞானத்தின் வீட்டிற்கு முன்னால் குவித்து வைத்திருக்கும் கற்குவியலுக்குப் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்து விட்டனர். அவர்களிடையே நஞ்சானும் குஞ்சானும் புகுந்து கூக்குரல் எழுப்பின.

மெதுவாக வந்த கார், கற்குவியலுக்குப் பக்கத்தில் வந்ததும் ஒரு ஓரமாக நின்றது. தொழிலாளர்கள் எல்லாரும் காரைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டனர். காரின் கதவைத் திறந்துகொண்டு இறங்கிய தொப்பையும் தொந்தியுமான உயர்ந்த மனிதன் குழுமியிருக்கும் தொழிலாளர் கூட்டத்தை தன் ‘கூலிங்’ கிளாஸ் கண்ணாடி வழியாக ஒரு நோட்டமிட்டு விட்டு,

‘எய்! என்ன இந்த எடத்த இன்னும் காலிப்பண்ணை இருக்கீங்க? எத்தனை நாளைக்கி உங்களுக்கு சொல்லுறது. திமிர் பிடிச்ச ராஸ்கல்ல! செதியா இந்த இடத்த விட்டு வெளியேறுங்க’ அதிகார மமதையில் கத்தினான் அவன்.

காரின் பின்சீட்டில் அமர்ந்திருந்த இரண்டு ‘குண்டு’ மனி

தர்கள் தங்கள் 'பாட்னரின்' வார்த்தையைக் கேட்டு வாய் விட்டுச் சிரித்தனர். ஆனால் அந்த தொழிலாளர்களின் வயிரோ பற்றி எரிந்தது.

'மொதலாளி சும்மா நாயைப் பேசு மாதிரி எங்களைப் பேசாதீங்க. நாங்களும் மனுஷர்தான். நாயை வெரட்ட மாதிரி எங்களை வெரட்டாதீங்க' முன்னால் நின்ற வைத்தி ரோஷத்தோடு சொன்னான்.

'ஓ..... அப்படி ஓங்களுக்கு மனுஷத்தன்மயிருந்தா..... என் 'நியூ பில்டிங்' குக்கு நான் சீக் கிரம் திறப்புவிழா வைக்கப் போறேன். நீங்கெல்லாம் அசிங்கத்தனமா..... அதுக்குப் பக்கத்தில் குடியிருக்காதீங்கன்னு நான் சொன்ன அன்றைக்கே நீங்கெல்லாம் வெளியேறியிருக்கலாம், அதுதான் மனுஷத்தன்மை. அந்த மனுஷத்தன்மை இல்லாம இன்னும் ஏன் நாய் மாதிரி இங்க சுத்திக்கிட்டிருக்கீங்க!' என்று தொழிலாளர்களைப் பார்த்து எரிந்து விழுந்தான் முதலாளி. அந்த எரிச்சலை தாங்கிக்கொள்ள முடியாத தொழிலாளர்களில் ஒருவனான செங்கண்ணை வைத்திக்கி முன்னால் வந்து அந்த திமிர்பிடித்த முதலாளியை எரித்து விடுபவன் போல பார்த்து விட்டு,

'மொதலாளி!..... சும்மா மனுஷத்தன்ம கினுஷத்தன்மன்னு எங்கக்கிட்ட புல்டா விடாதீங்க. இப்ப நீங்க எந்த தன்மையில் கதைக்கிறீங்க? அதிகார வெறியில் எங்கள் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கும் உங்க முதலாளித்துவ தன்மையில் எங்களிடம் ஆக்கிரமிப்பு நடத்துறீங்க. நாங்க குடியிருக்கும் இந்தக் குடியிருப்புக்

களை எல்லாம் விட்டிட்டு இப்பவே ஓடு ஓடுன்னு நீங்க துரத்த வந்திட்டீங்க. என்னமோ நீங்க சொல்லுற அந்த மனுஷத்தன்மையை நாங்கள் பெரிசுபடுத்தி எங்க முதலாளி சொல்லிட்டாரேன்னு நாங்கெல்லாம் இந்த இடத்தை விட்டு ஓடிடுவோ முன்னு எதிர்பார்க்குறீங்களா?' எதிர்வாதத்தோடு கேட்டான் செங்கண்ணை.

'ஆமா..... நீங்கெல்லாம் போய்தான் ஆகணும். இந்த காணி ஒண்ணும் உங்களுக்குச் சொந்தமில்லை. நான் இந்த இடத்தை விட்டுப் போண்ணு சொன்னு நீங்கெல்லாம் சட்டி முட்டியைக் கட்டிக்கிட்டு போய்தான் ஆகணும். அதை மறுத்திட்டு சும்மா வீண் வரட்டுவாதம் புரியக்கூடாது! மனுஷத்தன்மையோடு இப்பவே முட்டையைக் கட்டுங்க' வெறியோடு கத்தினான் முதலாளி.

'இந்தாய்யா..... நீங்க சொல்லுற மனுஷத்தன்மையை பெரிசு படுத்தி நாங்க இந்த இடத்தை விட்டு உங்க அதட்டலுக்குப் பயந்து ஓடுறதைவிட எங்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தன்மையின் சக்திமீது நம்பிக்கை வைத்து நியாயம் கேட்கிறோம். இப்ப எதுக்கய்யா நாங்க இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறணும்?

'ஏற்கெனவே உங்கிட்ட நாங்க சொன்ன மாதிரி எங்களுக்கு அடுத்த இடத்தில் வேலை கிடைக்கும் வரைக்கும் இந்த குடியிருப்புகளை விட்டு கொஞ்சமும் நகரமாட்டோம். நீங்க அடுத்தவாரம் மிகச் சிறப்பாக திறப்புவிழா வைக்கணுமுன்னு சொல்லுற அந்தப் பெரிய மாளிகை போன்ற கட்டிடம் தன்னால் முளைக்கல்ல. எங்க

உழைப்பால் வியர்வையால் உதிரத்தால் உருவானது நான் அந்த உல்லாச வாசிகளுக்கான மாடிக்கட்டிடம். நீங்க அந்த கட்டிடத்திற்காக கொட்டிய பணத்தைவிட நாங்க கொட்டிய வியர்வையும் ரத்தத்தையும் சொல்ல முடியாது. அந்த கட்டிடத்தை உருவாக்க எங்கள் தோழர்கள் எவ்வளவு பாடுபட்டாங்க.

இந்தக் கட்டிடத்திற்காக அதோ அந்த மலையில் வெடிவைத்து பாறையைப் பிளக்கிறப்ப எங்கத் தோழர்களில் ஒருவனான 'மைக்கலை' நாங்க எழந்திட்டோம்.

இதோ! இந்தப் புலப்பாதையை அமைக்கிறப்ப அந்த மலையிலிருந்து உருண்டுகிட்டு வந்த பாறையில் அடிபட்டு துடிக்கத் துடிக்க இங்கனையே செத்தாளே எங்க கூட்டத்துப் பொன்னம்மா. இப்படி எத்தனையோ தொழிலாளிகள் இங்க காயம்பட்டு ரெத்தங் கொட்டி ருக்காங்க.

இதுக்கெல்லாம் நீங்க என்னு பதில் சொன்னீங்க? 'கூலிக் காரங்களோட கவனக் குறைவால்தான் அதுகளுக்கு ஆபத்து வருதுன்னு' எல்லாத்தையும் முடி மறைச்சிட்டீங்க. இப்ப என்னடரன்னு இந்த இடத்த விட்டே ஓடு ஓடுன்னு துரத்த வந்திட்டீங்க.

சாலை போட்டு வீடு கட்டிக் கொடுத்த இந்த உழைப்பாளிகளை நடு வீதியில் நிற்க வச்சி அழகு பார்ப்பதில் உங்களுக்கு அப்படி என்ன ஆசை? நீங்க எதிலேயும் எங்களை தோற்கடித்திடலாயின்னு நினைக்கிறீங்க..... ஆனா நாங்க தோத்திட மாட்

டோம்' என்று ஆத்திரத்தோடு பேசினான் செங்கண்ணை. இவனில் பேச்சை வேண்டா வெறுப்பாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த முல்லாளிகோபம் பொங்க....

'ஏய் இடியட்..... சடாப்!' என்று கத்திவிட்டு 'ஏய் செங்கண்ணை சும்மா வார்த்தையைக் கொட்டாதே. ஒன்னப்பத்தி எனக்கு முன்னமே தெரியும். நீதான் இந்தக் கூலிப் பட்டாளத்துக்கே வருப்பு நடத்திர் ஆனா. உன் பரட்சி வாதத்தை ஏங்கிட்ட காட்டாதே' என்று கடுமையாக எச்சரித்துவிட்டு தொழிலாளர்களை அலட்சியமாக பூ... வென்று ஊதி விடுபவன்போலப் பார்த்தவன். 'ஏய் அடுத்த வாரம் இந்த நியூ பில்டிங்கை 'ஓப் பன்' பண்ணப் போறம். திறப்பு விழாவுக்குக் கௌரவமான பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் வருவாங்க. அடிக்க காரர்களை எல்லாம் இங்கனத்தான் 'பாக்' பண்ணணும். நீங்க இவியும் வரட்டு வாதம் பேசாம விடியுரதுக்கு முன்னம் இந்த இடத்தை விட்டு ஓடிடுங்க. அப்படி வெளியேறாமல் இருந்தீங்க..... அப்புறம் எல்லாத்தையும் கூட்டோடு போட்டு சுட்டுப் பொசிக்கிடுவேன். ஜாக்கிரதை' என்று உக்கிரகத்தோடு கத்திய அந்த வெறியன் காருக்குள் ஏறி கதவை பட்டுன சாத்திக்கொண்டான்.

'அட சுரண்டல் நாயே! உன்னை இங்கே குமித்துக் கிடக்கும் கல்லாலையே அடிச்சிக் கொண்டது தூங்கி எறியணும்' என்று ஆத்திரப்பட்ட சில தொழிலாளர்கள் அப்படி செய்யாது தங்கள் ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டனர்.

'ஏய் கடைசியாய் சொல்லுறேன்..... காலையில் எந்த

நாயும் இங்க இருக்கக் கூடாது. அப்படியிருந்தா சுட்டுத்தான் தள்ளுவேன்!' என்று இறுதி எச்சரிக்கை கொடுத்த முதலாளி வண்டியைத் திருப்பி மீண்டும் நெடுஞ்சாலைப் பக்கமே செலுத்தினான். பின் சீற்றில் அமர்த்தி ருந்த பெரிய மனிதர்கள் அவனைப் பாராட்டுவது போல சிரித்துக் கொண்டனர்.

தொழிலாளர்கள் அந்த வண்டியை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அது இவர்களைச் சட்டை செய்யாமல் ஓடியது.

செங்கண்ணாவும்த் மற்றும்த் சில இளந் தொழிலாளர்களும் தங்கள் உழைப்பால் நிமிர்ந்து நிற்கும் புதுக் கட்டிடத்தையும் கூலு விழுந்துபோய் நிற்கும் தங்கள் குடியிருப்புகளையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் ஞானம் எதிர்த்திசையில் தெரியும் மலைமுகட்டை வேதனையோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அங்கே பாறையைப் பிளப்பதற்காக வெடிவைக்கும் போது விபத்தில் சிக்கி மாண்ட இவளின் கணவன் 'மைக்கல்' மலை உச்சியில் பாறைகளைப் பிளக்கும் சம்மட்டியை பிடித்த படி நிற்பது போன்ற பிரமை இவளுக்கு ஏற்பட்டது. சொற்ப நேரத்தில் அந்தப் பிரமை நீங்கி இவளின் கண்களில் நீர் முட்டி வடிந்தது. சிறிது நேரம் தன் ஒருத்தியின் வாழ்க்கையை நிலையைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள். அதிலிருந்து விடுபட்டு இங்குள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் பொதுவான பிரச்சினையை நோக்கித் தன் சிந்தையை திருப்பினாள். கண்ணைத் துடைத்

துக்கொண்டே புதுக் கட்டிடப் பக்கம் தன் பார்வையை ஓட்டினாள்.

'அம்மாடி இவ்வளவு பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டிய எங்களுக்கு அருக்க எடமில்லையே. சாலை ஓரத்திலும் சாக்கடைப் பக்கத்திலும் அண்டிவாழுமே' என்பதை எண்ண அவளுக்கு வேதனை கூடியது.

ஏக்கத்தோடு வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தாள்.

இருள்படரும் இந்த நேரத்தில் புள்ளினங்கள் தங்கள் கூடுகளை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தன.

'ஏய் ஞானம் ஆயுதக் காம் புருவில் கூட்டம் போடப் போறங்கடி சுருக்கா ஓடியாடி' என்று சிறிது தூரத்தில் நிற்கும் தவசக்கா ஞானத்தைக் கூப்பிட்டாள். ஞானம் தவசக்காவைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

தங்கள்மீது ஆக்கிரமிப்பு நடத்தும் முதலாளிக்கு எதிராகப் போராடத் தயாராகி விட்டவள்போல அவள் கம்பீரமாக நின்று கொண்டிருந்தாள். மற்றத் தொழிலாளர்களும் அதே தன்மையில் அந்த ஆயுதக் காம்பிராவை நோக்கி வேகமாக நடந்தனர். ஞானமும் தவசக்காவுக்குப் பின்னால் அந்த இடத்தை நோக்கிச் சென்றாள்.

குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியில் இருக்கும் அந்த ஆயுதக் காம் பிராக்குள் பாறைகளைச் சுக்கு சுக்காக்கும் வெடிமருந்துகளும், சம்மட்டிகளும், கடப் பாரைகளும், கெந்தகப் பெட்டிகளும், பாறைகளுக்கு துளையிடும் உளிகளும், இரும்புக் கம்பிகளும், மற்றும் பல ஆயுதங்களும் நிரம்

பிக் கிடந்தன. இதனால் அந்த காம்பிராக்குள் இந்த திடீர்க் கூட்டம் நடக்காமல், காப்பிராவுக்கு வெளியே அந்தியர் யாரும் தலைகாட்ட முடியாத அளவுக்கு செங்கண்ணன் தலைமையில் ஆரம்பமானது.

அந்தக் கூட்டத்தில், அதிகார வெறிபிடித்து தங்கள் மீது ஆக்கிரமிப்பு நடத்தும் முதலாளிக்கு எதிராக தொழிலாளர்கள் ஒரு தீர்மானம் எடுக்கப் பட்டது. அந்தத் தீர்மானம்?

பொழுது விடிகிறது.

'விடிவதற்கு முன் நீங்க ளெல்லாம் இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறவிட்டால் எல்லாரையும் கூட்டோடு போட்டு சுட்டுப் பொறிக்கிடுவேன்!' என்று முதலாளி இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தும் எந்தத் தொழிலாளியும் அவனின் எச்சரிக்கைக்குப் பயந்து இந்த குடியிருப்பை விட்டு அகலவில்லை.

ஆனால், அந்த அதிகார வெறியனுக்காக இவ்வளவுக் காலமாக இவர்கள் கஷ்டப் பட்டு வியர்வை சிந்தி, உதிரம் கொட்டிக் கட்டிய அந்தப் பெரிய கட்டிடம் மட்டும் சிதைந்து தரைமட்டமாகக் கிடந்தது.

தன் காம்பிராவுக்கு முன்னால் கிடக்கும் கற்குவியல் பக்கத்தில் குழந்தையோடு நிலைபடி அந்த சிதைந்த கட்டிடத்தை வியப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஞானம், நெடுஞ்சாலைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அங்கே..... படகு போன்ற முதலாளியின் கார் முன்னால்வர

அதற்குப் பின்னால் ஒரு பாலில் ஜீப் வேகமாக வந்துகொண்டிருந்தது.

'அட எவன் வந்தாலும் நாங்க தோத்திடமாட்டம். நாங்க சூடியிருக்கிற வீட்டோடு எங்கள் எல்லாரையும் சேர்த்து கொளுத்தி விடுவதாக அந்தப் பாவி சொன்னான். ஆனால்..... நாங்க உயிரைக் கொடுத்து கஷ்டப்பட்டுக் கட்டின அந்த மாடி வீட்டில் அவன் மட்டும் உல்லாசமாக வாழனுமாம்கும்?' என்று வாய்விட்டுச் சொன்னபடி தரைமட்டமான அந்தக் கட்டிடப் பகுதியைப்பார்த்து மெளனமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஒற்றுமை

உரிமைக் குரல்-
சமத்துவம்-
பேரியவர்
புகைவண்டியில்-
சேட்டில்-
நீட்டி நிமிர்ந்து
தூங்கியவர்
இருக்க இடமின்றி
கெஞ்சியும் எழும்பாதவர்
'நகிட்டிண்ட'
குரல் கேட்டதும்
துள்ளி எழும்பினார்.

இளவாலை மணியம்

பாக்கியம்

துரை - சுப்பிரமணியம்

பாக்கியத்தின் மேல்வாய் சொண்டை மிதத்திப் பீறிட்டுக் கொண்டு முன்று பற்கள் வெளியே தெரிந்தது. அவளின் தேகமேல்வாய் பொருக்கடித்து கறுப்பாக வாக்குக்கண்டனோடு பார்ப்பதற்கு மிகவும் அவலட்சணமாக இருந்தாள். அவளுக்குவயது முப்பதிற்கு மேலாக இருந்தாலும் இப்பொழுதும் வீட்டில் பாவாடையே கட்டிக் கொள்வாள். கட்டையான தோற்றமானபடியால் அவளுக்கு வயது போனவள்போல் தோற்றம் கொடுக்கவில்லை. இத்தனைக்கும் மேலாக அவள் வாயும் பெசமாட்டாள். மிறப்பிலேயே ஊமை

பாக்கியத்திற்குக் கால்சட்டை அதுவும் நீட்டுக் கால்சட்டை அணிந்தவர்களில் ஒரு தனி விருப்பம். தான் கலியாணம் முடிப்பதென்றாலும் ஒரு நீட்டுக் கால்சட்டை போட்ட

வனைத்தான் முடிப்பதாக அடிக் கடி தனது ஊமைப் பாஷையில் சொல்லுவாள்.

சின்னப்பிள்ளைகள் - பால் குடிக் குழந்தைகளில் அவளுக்கு நல்ல விருப்பம். பால்குடிக் குழந்தைகளைக் கண்டுவிட்டா ளென்றால் அந்தக் குழந்தையை வைத்திருப்பவர்களிடம் கேட்டு வாங்கி மடியில் வைத்து, தனது ஊமைப் பாஷையால் தாலாட்டுப் பாடுவாள். தானும் ஒரு காற்சட்டைக் காரனைக் கலியாணம் செய்து அப்படியொரு பிள்ளையைப் பெற்றுத் தாலாட்டுவதாகத் தனது ஊமைப் பாஷையால் சொல்லுவாள்.

பாக்கியம் தனது தமையன் பொன்னுத்துரையோடு தான் சீவித்து வருகிறாள். பொன்னுத் துரைகூட பிறவி ஊமைதான். பொன்னுத்துரை தனது வீட்டிற்குடில் இருக்கும் கள்ளுக் கொட்டிலில் சுள்ளுவிற்பதையே பிழைப்பாகக் கொண்டிருக்கிறாள். அவன் உழைப்பது தனக்கும் தனது தங்கை பாக்கியத்திற்கும் போதுமானதாக இருந்தது. பாக்கியத்திற்குத் தேவையான வாசப் பவுடர், சவர்க்காரம், உடுபுடவை எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டுவந்து கொடுப்பான். ஏன் பக்கத்து வீட்டுக் காரரோடு படத்திற்குப் போவதற்குக்கூட இரண்டாம் வருப்பிற்கும் ஏன்யை செலவிற்கும் பாக்கியத்திற்குக் காசு கொடுத்துவிடுவான். படம் பார்த்து முடிந்ததும் தானே போய்ப் பாதுகாப்பாகக் கூட்டிக்கொண்டும் வருவான். பொன்னுத்துரை, பாக்கியத்தின்மீது தனது உயிரையே வைத்திருந்தான்.

பொன்னுத்துரை கள்ளுக் கொட்டிலுக்குப் போனால் பாக்கியம்

தான் சமையல் செய்து வைப்பாள். பொன்னுத்துரையின் உடுப்புக்களைக்கூட அவள்தான் துவைத்துப் போடுவாள். தமையன் பொன்னுத்துரை கொட்டிலால் வந்து சாப்பிடுமட்டும் தானும் சாப்பிடமாட்டாள். பாக்கியத்திற்குத் தாய், தந்தை எல்லாம் பொன்னுத்துரை ஒருவனே.

பாக்கியம் தவிய வீட்டிலிருந்தாலும் அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக்காரரிடம் பார்த்துக் கொள்ளும்படி சொல்லிவிட்டே கொட்டிலுக்குப் போவான் பொன்னுத்துரை.

பாக்கியத்திற்கு கலியாணம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று அவன் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக எடுத்து வந்த முயற்சிகள் படு தோல்வியே அடைந்தது. பாக்கியத்தைப் பார்க்க வருகின்ற 'வேட்டிக் காரர்' 'சாரக்காரர்' கூட பார்த்துவிட்டு அப்படியே போய்விடுவார்கள். அவளின் அவலட்சணம் அதற்குக் காரணமாக இருந்தது. இருந்தாலும் பொன்னுத்துரை தனது முயற்சியை இன்னும் கைவிடவில்லை.

பாக்கியம் கடந்த ஆறு மாதமாக 'வீட்டுக்குத் தூரம்' வராததை யாருக்கும் சொல்லவே இல்லை. ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு ஒருநாள் தமையன் ஊமை இல்வாதபோது பக்கத்து வீட்டுக் கால்சட்டைக்காரப் பொடியனோடு தான் நடந்து கொண்ட விதத்தை நினைக்கும் பொழுது அவளுக்கு மனதில் பயமாகவே இருந்தது. ஆனாலும், அந்தக் கால்சட்டைக்காரன் தனது 'பசி' யைத் தீர்ப்பதக்காக பாக்கியத்தின் தலையில் அடித்துச் சத்தியம் செய்து அவளைக் கலியாணம் செய்வ

தாக நம்பப்பண்ணிய பின்பே தனது பசியைத் தணித்தான். இருந்தும் இதைப்பற்றி யாருக்கும் சொன்னால் குத்திக் கொல்லுவேன் என்று அவளைப் பயப்படுத்தியிருந்தான்.

தனது வயிற்றில் ஆறுமாத சிக் இருப்பதாக அவள் யாருக்கும் நாட்டிக் கொண்டதில்லை. அடிவயிறு சிறிது சிறிதாகக் கனக்க தனது பாவாடையால் இறுக்கி இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு வந்தாள்.

வயிற்றுக்குள் பிள்ளை ஊர்ந்து துடிக்கும் போதெல்லாம் தனக்கும் ஒரு பிள்ளை பிறக்கப்போவுதென்று அவளது மனதில் மகிழ்ச்சி எழும். ஆனால் கலியாணம் செய்வாமல் தான் 'கள்ளப்பிள்ளை' ஒன்றைப் பெறப் போவதாக நினைக்கும் பொழுது மனதிற்குள் ஏதோ ஒரு பயம் கெளவிக் கொள்ளும். பின்பு அந்த மகிழ்ச்சியே நிர்மூலமாகிவிடும்.

தனது வயிறு சிறிது அசாதாரணமாகப் பெரிதாகத் தெரியவே பாக்கியம் வெளியில் நடமாடத் திரிவதைத் தாளைக் கவே இயலாமானவரை குறைத்துக் கொண்டாள். இவள் முன்பு அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக்குப் போவதும் தனது ஊமைப் பாஷையில் மற்றவர்களோடு கதைப்பதுமாக இருந்தவள், திடீரென தனது நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டது அயலில் உள்ள பெண்களுக்கு சந்தேகமாக இருந்தது.

ஏதோ தேவைக்காக போவது போலப்போய் நோட்டம் விடத் தொடங்கினார்கள் அயலுப் பெண்கள். பின்பு சிறிது சிறிதாக உண்மை புரிந்தது.

'உந்த வாய் பறையாத ஊமைப் பெட்டைக்கும் உந்தக் பாதக வேலை செய்தானே ஆரோ படுபாவி, அவனும் ஆரெண்டும் சொல்லுறளில்லை' என்று சில பெண்களும்,

'உவவுக்கு விருப்பமில்லாமல் போனவவே ஊசி ஆடினால் நூல் கோக்கலாமே?' என்று சிலபேரும் கதைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

தமையன் பொன்னுத்துரை தனது தொழில் முடிந்து விட்டுக்கு வந்தால் எப்படியாவது நேருக்கு நேர் காண்பதைத் தன்னால் இயன்றவரை தடுத்துக்கொண்டான். பொன்னுத்துரை இதைப்பற்றி ஒன்றுமே கவனிக்கவில்லை.

பொன்னுத்துரை வெளியில் போய்விட்டு வரும்பொழுதெல்லாம் சில பெண்கள் அவனை நித்பாட்டி கையால் சைகை காட்டி,

'உன்ரை தங்கச்சிக்கு ஏன் வயிறு ஊதிக்கிடக்கு? அவள் ஏன் இப்ப வெளியிலே வாற தில்லை?' என்று கேட்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

அப்பொழுது அவன், 'உதென்ன எளிய கதை, உங்களுக்கு என்ன பயித்தியமோ' என்றதுபோல சைகைகாட்டித் தனது ஊமைப் பாஷையால் ஏசிவிட்டுப் போவான். அவனுக்குப் பாக்கியத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தது.

பாக்கியத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருந்தாலும் ஊர்ச் சனங்கள் அடிக்கடி அவனை மறித்துப் போகும் போதும் வரும் போதெல்லாம் இப்படிக்கேட்டதை நினைத்துப் பார்த்த பொன்னுத்

துரை பாக்கியத்தின் ஒளிவு மறைவையும் அதோடு தொடர்புபடுத்தி எண்ணிப்பார்த்து விட்டு, இரண்டு மூன்று நாட்களாகப் பாக்கியத்தைக் கவனித்து வந்தான். ஊர்ச் சனங்கள் கேட்பதில் ஏதோ உண்மையிருப்பது போல உணர்ந்தான்.

இதற்குமேலாக, முதன் நாள் செல்லாச்சிக் கிழவி பொன்னுத்துரை தனது கள்ளக் கொட்டில் வேலை முடிந்து மத்தியானம் வெயிலுக்குள்ளால் பசியோடு சாப்பாட்டிற்கு வரும் பொழுது மறித்து நையாண்டியாக,

'என்ன உன்ரை தங்கச்சி பாக்கியம் பிள்ளைத்தாச்சியாம்?' என்று தனது வயிற்றைத்தடவிக் காட்டி,

'உவன் ஏன் போனவன்... உது ஆற்றை வேலை...?' என்றெல்லாம் நெஞ்சத்தைப் பிளந்து செல்லும் கேள்விகள் கேட்டு ஏற்கனவே அவனது மனதில் எரிந்துகொண்டிருக்கும் வேதனைக்கு என்னை ஊற்றி விட்டான்.

இதனைக்கேட்ட பொன்னுத்துரை ஊமை திடீரென்று வெறிகொண்டவன்போல ஆகி, குசிவிக்குள் வேங்கைப்புலி போல் பாய்ந்து, சமைத்துக் கொண்டிருந்த பாக்கியத்தின் தலைமயிரில் கெட்டியாகப் பிடித்து அவலைக் கொற கொற வெண் வெளியே இழுத்துக் கொண்டு வந்து, அவளது வயிற்றைக்காட்டி, 'உதென்ன உதுக்கு ஆர் பொறுப்பு' என்று பொருள்பட தனது சுட்டு வீரலால் சுட்டிக்காட்டி கண்கள் கோபக்கணல்க்க ஆவேசத்தோடு கேட்டான்.

பாக்கியம் நிலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சைகையால் கூட ஒன்றும் பேசாது நின்றான். இந்த மெளனம் பொன்னுத்துரைக்கு மேலும் ஆத்திரத்தை ஊட்டியது. எனவே, அவன் தன்னை மறந்து அவளுக்குக் கையாளும் காலாலும் படுமோசமாக அடித்தான். அவன் அவனது அடிதாங்க முடியாமல் 'ஆ..... ஊ.....' என்று கத்தினான். அவனுக்கு இன்னும் ஆத்திரம் தீரவில்லை. கடைசியாக அவன் எட்டி அவளின் வயிற்றில் உதைந்தான். அவன் அப்படியே வயிற்றைப் பொத்திக்கொண்டு 'ஆ.....' என்று அவறியபடியே நிலத்தில் குந்தி இருந்து, பின் சரிந்து படுத்துக் கொண்டான். இந்தக் கலவரம் அக்கம் பக்கத்து விட்டுச்சனங்களுக்குக் கேட்கவே, அவர்கள் ஓடிவந்து, விலக்குப்பிடித்து, பாக்கியத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் விருந்தையில் கிடத்தி கோபி பருக்கிறார்கள்.

இதைக் கேள்விப்பட்ட செல்லாச்சிக் கிழவி ஓடிவந்து, 'எடமடையா இப்படியும் அடிக்கிறதோடா பச்சைப் பிள்ளைத் தாச்சிக்கு? அவன் செத்தால் நீ மறியலுக்கெல்லே போகப் போகிறாய்' என்று அவனுக்கு விழங்கக் கூடியதாக தனது கைக்குமேல் கையை கைமாச்சியில் பூட்டப்பட்ட கைபோல வைத்துக் காட்டினான்.

பொன்னுத்துரை ஊமை இன்னும் கோபம் தணியாதவகை 'நீ போ உன்பாட்டிலே' என்றதுபோல தனது கையைக் காட்டி செல்லாச்சிக் கிழவியை எடுத்தெறிந்து பேரிவிட்டான். பொன்னுத்துரை ஊமை ஆத்திரம் கொண்டு நிற்கின்றான்

என்று செல்லாச்சிக் கிழவி அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

பாக்கியம் 'ஓ.....' என்று கத்தி வயிற்றைப் பொத்திக் கொண்டு நிலத்திலிருந்து பின் சரிந்து படுத்த காட்சி பொன்னுத்துரை மனதில் வந்தபொழுது அவனால் மனதில் வந்த துயரத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. அவன் முன்பு ஒரு நாள் அவது பாக்கியத்தின் மேலிட தொட்டதெகிடையாது. அவன் அவனை அப்படியே விட்டு விட்டு ஓடிப்போய்த் தனது தலையை பக்கத்தில் நிற்கும் தென்னை மரத்தில் மடார் மடார் என்று அடித்தான். அடித்துக்கொண்டு குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதான். அவன் தலையைத் தென்னைமரத்தோடு அடிப்பதைப்பார்த்துக்கொண்டு நின்ற அயல்விட்டுக்காரர்களில் ஒருவன் ஓடிப்போய் அவனைப் பிடித்து அப்பால் இழுத்துச் சென்ற,

'ஓவி என்ன செய்கிறது. அவன் பாவம், ஆரோ ஏமாத் இப்போட்டாங்கள்' என்று கருத்துப்பட தனக்குத் தெரிந்த விதத்தில் சைகை காட்டி ஆறுதல் கூறினான். ஆனால் பொன்னுத்துரை ஊமை மலவேதனை தாங்கமுடியாதவனாய் மீண்டும் மீண்டும் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதான்.

மத்தியானம் நடந்த சண்டை காரணமாக பாக்கியமும் பொன்னுத்துரையும் ஒரு வரோடு ஒருவர் கோபித்துக் கொண்டு சாப்பிடாமல் படுத்திருந்தார்கள். பாக்கியத்துக்கு அழுது அழுது கண்கள் இரண்டும் கொவ்வைப்பழமாய் சிவந்து முகமெல்லாம் வீங்கியிருந்தது. இரவு பத்து மணி. பாக்கியத்

திற்கு அடிவயிற்றில் நெருக்கு நெருக்கென்று குத்துத் தொடங்கியது. நேரம் ஆக ஆக அவளுக்கு வேதனை அதிகரித்துக் கொண்டே போனது. இருக்கவும் முடியாமல் சரிந்து படுக்கவும் முடியாமல் பாக்கியம் தனது அடிவயிற்றைத் தடவிக்கொண்டே வீட்டிற்குள் அங்கும் இங்குமாக நடந்து திரிந்தாள். அன்று மத்தியானம் சாப்பிடாதுவிட்ட காயினும் அவளை மேலும் வாட்டியது. தமையன் பொன்னுத்துரை ஊமையை மெள்ளச் சுரண்டி எழுப்பி தனக்கு வயிற்றிற்குள் என்னவோ செய்கின்றது என்று வயிற்றைத் தடவிக்கச் சொல்லலாமென எத்தலித்த அவள் மனத்திற்குள் ஏதோ பயம் கெளரவிகொள்ள, வேதனையை ஒருவாறு தாங்கிக்கொண்டு மீண்டும் அங்கும் இங்கும் நடந்தாள்.

சிறிது நேரம் சொண்டைக் கடித்துக்கொண்டு நடந்த பாக்கியத்திற்கு வேதனை தாங்க முடியாமல் வந்துவிட்டவே, 'ஊ.....ஆ.....' என்று ஊமைக் குரலால் வீரிட்டுக் கத்தி தனது தலையைச் சுவரோடு மடமட்டுவென்று அடித்தாள்.

பொன்னுத்துரை தற்செயலாக என்னத்திற்கோ எழுந்தவன் திரும்பிப் பாக்கியத்தைப் பார்த்தான். அவன் தலையீர்கள் கலைந்து மரணவியர்வை வியர்க்க, கால்கள் இரண்டையும் அகட்டி எறிந்துவிட்டு 'ஊ.....ஆ.....' என்று கத்துவதைக் கண்டான். உடனே எழுந்து ஓடிப்போய் பக்கத்து வீட்டுச் செல்லாச்சிக்கிழவியைக் கூட்டிக்கொண்டு ஓடிவந்தான். செல்லாச்சிக்கிழவி தனது மகள் பூமணியையும் கூட்டிக்

கொண்டு வந்து பார்த்த பொழுது, பாக்கியத்தின் நிலை செல்லாச்சிக்கிழவியையே கண்கலங்க வைத்துவிட்டது. உடனே செல்லாச்சிக்கிழவி காரொன்றைப் பிடித்துப் பாக்கியத்தை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு ஓடினாள்.

இரவு பதினொரு மணிக்கு பாக்கியத்தோடும் தமையன் பொன்னுத்துரையோடும் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்ற செல்லாச்சிக்கிழவி, விடியப்புறம் வீட்டிற்கு வரும்பொழுது தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு வந்தாள். விசயத்தை விசாரித்தபொழுது, பாக்கியம் ஒரு குறைமாதப் பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்ததென்றும், கூடிய இரத்தப்பெருக்கினால் அறிவு நிலைவு இன்றி கவலைக்கிடமான நிலையில் கிடக்கிறாள் என்றும் சொன்னாள்.

இரண்டொரு மணித்தியாலம் கழித்து பொன்னுத்துரை ஆவேசமாக ஓடிவந்தான். ஓடிவந்து, தனது ஊமைப்பாஷையிலேயே ஒன்றும்சொல்ல முடியாதவனாக கதறி அழுது கொண்டு, குனிந்து இரண்டுகையாலும் மண்ணை வாரி எடுத்து, 'ஆ..... கடவுளே உந்த வாய்ப்போத ஊமைப் பெட்டைக்கு இந்தக் கறுமத்தைச் செய்தவன் சிதறிப்போக வேணும்' என்று திட்டவது போல எறிந்துவிட்டு வீறிட்டுக் கத்தினான்.

பாக்கியம் கால்சட்டைக் காரன் செய்த அக்கிரமத்திற்கு தன்னைத்தானே இரையாக்கிக் கொண்டு அவனை யாரென்று காட்டிக்கொடுக்காது வெறும் ஊமையாகவே இந்த உலகை விட்டு ஓடிவிட்டாள். ★

சோஷலிச எதார்த்தவாதம்

வளருகிறதா,

தேய்கிறதா?

டாக்டர் யாக்கோவ் எல்ஸ்பொக்

அமெரிக்காவிலும், பிரிட்டனிலும், இதர மேலிய நாடுகளிலும், 'சோவியத் இயலாளர்கள்' உள்ளனர். நவீன சோவியத் இலக்கியப் போக்குக்களைப் பற்றி இவர்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். ஆனால், இவர்களது ஆராய்ச்சிகள் நடுநிலையில் அமைந்திருக்கவில்லை. இவர்களில் சிலரது ஆராய்ச்சிக்கும் இலக்கியத்திற்கும் சம்பந்தமேயில்லை. ஏனெனில், பலதேசியத்தன்மை கொண்ட நவீன சோவியத் இலக்கியத்தின் உண்மையான போக்குகளைக் காணக்கூடாது என்று இவர்கள் தமது கண்களை இறுக முடிக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் குரோத புத்தியுடன் நவீன சோவியத் இலக்கியத்தை அணுகுகிறார்கள் என்பதை எதார்த்த நாக்குகள் உள்ள பூர்ஷ்வா எழுத்தாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவிலுள்ள 'சோவியத் இயலாளர்' களின் நூண் என்று கருதப்படும் ஜி. இ. எர்மலயேவ், கார்க்கியைப் பற்றி ஓர் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். 'இது கொச்சையான முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது' என்று

'டைம்ஸ் லிடரரி சப்ளிமெண்ட்' கண்டிக்கிறது.

'சர்வே' என்ற 'பிரிட்டிஷ் சஞ்சிகையில்' 'சோஷலிச எதார்த்தவாதத்தின் வீழ்ச்சி' என்ற கட்டுரையை மார்க்ஸ் ஹெலொர்ட்டு வெளியிட்டுள்ளார். எர்மலயேவைப் போலவே இவரும் சோவியத் இலக்கியம் மற்றும் சோஷலிச எதார்த்தவாதத்தின் இன்றைய ஆக்கபூர்வமான படைப்பு நோக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறார்.

கலை — இலக்கியப் படைப்பு என்பது, வாழ்வின் அழகுக்களையும் உணர்ச்சிச் சிக்கல்களையும் மனிதனுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும், தன்னிடமும், பிற மக்களிடமும், சமுதாயத்திடமும் இருக்கும் நல்ல அம்சங்களையும், அன்புமிக்க அம்சங்களையும், மனிதன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்; தேசிக்க வேண்டும்; அவற்றைப் பெறுவதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். இந்தக் குறிக் கோள்கள் நாம் சோவியத் கலைஞர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் ஊக்கமூட்டுகின்றன' என்று சிங்கிஸ் அய்நம்தோவ் என்னும் பிரபல கிரீக்கவிய எழுத்தாளர்

கூறுகிறார். உன்னத உணர்ச்சி களையும் சிந்தனைகளையும் கொண்ட சோஷலிச கலாசாரத்திற்காகவும், மக்களிடையே மனிதாபிமான உணர்வுகளை வளர்க்கும் கலாச்சாரத்திற்காகவும், சோஷலிச ஜனநாயகத்திற்காகவும், சோவியத் எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் பணியாற்றுகிறார்கள்.

இந்தப் போக்கைப் பல்வேறு சோவியத் எழுத்தாளர்கள் பலவிதமாக வெளியீடுகின்றனர்; அவர்களது தனித்தன்மைக்கும், அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்திற்கும் ஏற்ப கலையழகுடன் சித்திரிக்கின்றனர்.

எடுத்துக்காட்டாக, சிங்கிஸ் அய்த்மதோவின் 'குல்சாரி' என்ற நாவலை எடுத்துக்கொள்வோம். கால்நடை வளர்ப்பாளராகப் பணியாற்றும் காலுபாய் என்பவரின் நீண்ட நெடிய வாழ்க்கைப் பாதையை இந்நூல் விவரிக்கிறது. கொடுமையான, இருள்மயமான வாழ்விலிருந்து அவரை விடுவித்தது. 1917 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அக்டோபர் புரட்சி. அந்த மாபெரும் புரட்சிக்குப் பின்னர், புதிய வாழ்வைக் கட்டுவதில் தாலுபாய் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இந்நாவலின் ஆசிரியர் சிங்கிஸ் அய்த்மதோவ், தாலுபாயின் ஆன்மீக வளர்ச்சியையும், உணர்வு பூர்வமான உழைப்பையும், உயர்ந்த நேயத்தையும், குறைபாடுகளையும், மிக தனிமைகளையும், உள்ளத்தில் பதியும் முறையிலும் சித்திரிக்கிறார். மக்கள்பால் விசுவாசம் கொண்டான், உண்மைக்காக அயராது போராடுகின்ற, உணர்ச்சியும் உறுதியும் நிரம்பிய ஓர் மனிதனின் சித்திரத்தைக் கவிதை அழகுடன் அய்த்மதோவ் சித்திரித்துள்ளார்.

தாலுபாயின் இன்ப துன்பங்களும், அவர் வாழ்வின் மேடு பள்ளங்களும், விசுவாச மிக்க அவரது குதிரையான குல்சாரியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையாகும். இந்நாவலின் இறுதியில், கிழவன் தாலுபாயையும் செத்துக் கொண்டிருக்கும் குல்சாரியையும் காண்கின்றோம். ஆனால் 'வயது முதிர்ச்சியின் காரணமாக மனிதன் முதுமை அடைவதில்லை' என்பது தாலுபாய்க்குத் தெரியும்; தம் வாழ்வின் மீதிக் காலத்தை அவர் கம்மா கழிக்க விரும்பவில்லை. தன்னுடைய உழைப்பு, சமுதாயத்திற்கு இன்னும் தேவைப்படும் என்பதை அவர் அறிவார். துன்ப துயரங்களோ, வயதின் முதிர்ச்சியோ, அவரது வைராக்கியத்தை சிதைத்துவிடவில்லை. தார்மிக வெற்றிக்கு அத்தியாவசியமான மாபெரும் ஆன்மீகச் சக்திகளை இந்நாவலாசிரியர் கட்டிக் காட்டுகிறார். மக்களுடனும் சோஷலிசத்தின் வீரமிக்க இலட்சியங்களுடனும் ஒன்றுபட்டு நிற்பதில் தான் இந்த ஆன்மீக சக்திகள் அடங்கியுள்ளன. சோஷலிச இலக்கியங்களின்படி தான் தாலுபாய் வாழ்ந்தார். அந்த இலட்சியங்களே சிறந்த செயல்களைச் செய்யுமாறு அவரைத் தூண்டின.

சிங்கிஸ் அய்த்மதோவ் தமது கதாநாயகனின் பண்புள்ள புற, அக முரண்பாடுகளைக் கூர்மையாகச் சித்திரித்துள்ளார். புதிய மனிதனை உருவாக்குவதற்கும், சோவியத் மக்களின் தார்மிக வாழ்வை இடையறாது வளர்ப்பதற்கும் தலைசிறந்த ஆன்மீகப் பண்புகள் மிக அவசியமாகும். இந்தப் பண்புகளைக் கூர்மையாகச் சித்திரிப்பது, சோஷலிச எதார்த்த

வாதத்தின் தனிச் சிறப்பான அம்சங்களில் ஒன்றாகும். கடந்த பத்தாண்டுகளில் சோவியத் இலக்கியத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ள சில எழுத்தாளரின் படைப்புகளில் இந்த அம்சத்தை மிகத் தெளிவாகக் காண்கிறோம்.

'அந்திம காலம்' என்பது விக்டர் ரஸ்புதின் என்ற இளம் சைபீரிய எழுத்தாளரின் நெடுங்கதை யாகும். அண்மை ஆண்டுகளில் வெளிவந்த பிரபல படைப்புகளில் இதுவும் ஒன்று. ஒரு குடியானவக் கிழவியின் அந்திம காலத்தை இது சித்திரிக்கின்றது. படுகலையருகே அவளது குழந்தைகள் சூழ்ந்து நிற்க, இறுதிக்காலம் அவளை நெருங்குகிறது.

சோவியத் யூனியனில் பெற்றோர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுகளை, ஏனைய அம்சங்களோடு, தார்மிக அம்சங்களும் தீர்மானிக்கின்றன என்பதற்கும், இந்த தார்மிக அம்சங்கள், மக்களின் வாழ்வில் சோஷலிச எதார்த்தச் சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு அம்சத்துடனும் மிக நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ளன என்பதற்கும், 'அந்திம காலம்' என்ற நெடுங்கதை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

மரணத்தின் பிழிவுள்ள ஓர் எலிய, மேன்மையான தாயின் தாயின் சித்திரத்தை உருவாக்குவதில், விக்டர் ரஸ்புதின் வெற்றி பெற்றுள்ளார், அந்தத் தாய் தனது கடமைகளைச் செய்துவிட்டாள். குழந்தைகளை வளர்த்தாள்; தன்விடமுள்ள அனைத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டாள். எனவே, தன் வாழ்வு 'சிறப்பா

கவும், வெற்றிகரமாகவும், கடமைபுணர்வுடனும் சழிந்துவிட்டதாக அவளுக்குத் தோன்றுகிறது. அவளது குழந்தைகளைச் சித்திரிக்கும் ஆசிரியர், அவர்களுடைய ஆன்மீக வாழ்வின் பகுதியாக விளங்கும் சோவியத் எதார்த்தத்தின் புதிய அம்சங்களைத் தெளிவான வர்ணங்களில் தீட்டுகிறார்.

சோஷலிச எதார்த்தவாதப் படைப்புகள் மந்தமாக உள்ளன என்றும், அவற்றில் கலையழகு இல்லை என்றும் எழுதுகிற பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க 'சோவியத் இயலாளர்'களின் கட்டுக்கதைகள் எவ்வளவு மட்டமானவை என்பதை மேற்கண்ட நூல்கள் நிரூபிக்கின்றன. அன்றாட வாழ்வை விரிவாகச் சித்திரிக்கும் விக்டர் ரஸ்புதின், தமது கதாபாத்திரங்களில் அகமன் ஆழங்களை ஊடுருவிப் பார்க்கிறார். சிங்கிஸ் அய்த்மதோவின் படைப்பு, கிரீஸிய நாட்டுப்புறக் கதைகளின் இதிகாசம் மற்றும் காவிய மரபுகளைப் பிரதிபலிக்கிறது.

எனவே, இன்றைய காலகட்டத்தில் சோஷலிச எதார்த்தவாதம் வீழ்ச்சி அடையவில்லை என்பதையும், சித்தார்த்த மற்றும் கலாசார ரீதியான உள்ளடக்கத்தில் அது மிகச் செழுமையாக விளங்குகிறது என்பதையும், தாம் காண்கிறோம்: சோஷலிச இலக்கியமானது, உலக இலக்கிய இயக்கத்தில் ஓர் வலிமையான அம்சமாக விளங்குகிறது; மனித குலத்தின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தில் இருந்தும், தற்கால உலகப் புரட்சிகர இயக்கத்திலிருந்தும், அதைப் பிரிக்கவே முடியாது. ★

இலக்கியம் } செய்வது சூதாட்டமா?

மு. கனகராஜன்

மல் லி கை ஜன் மாத இதழில் நால்வர் கருத்துத் தெரி வித்திருந்தார்கள். அவற்றில் அ. க. நாகராஜா அவர்கள் கூறிய 'ஈழத்து சஞ்சிகைகளும், நால்ல்களும் ஏன் போதியளவு இங்கு விற்பனையாவதில்லை என்ற கேள்வியைக் கேட்டு, குற்றச் சாட்டை எழுத்தாளர்கள் மேலும், வாசகர்கள் மேலும் மட்டும் சுமத்துவதில் அர்த்தமே இல்லை' என்ற கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கொண்டுள்ளது கட்டுரையைத் தொடருகிறேன்.

கேள்வி இருக்கட்டும்.

'போதியளவு' என்றால் எவ்வளவு

தமிழகத்தின் சிறந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் (மணியன், குரும்பூர் குப்புசாமி இத்தியாதி இத்தியாதி அல்ல) தமது தரமான நாவலைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது 'ஏழு வருடங்களில் முதல் பதிப்பு ஆயிரம் பிரதிகள் விற்று முடிந்திருந்தால் கூட ஆச்

சரியப்படுவதற்கில்லை' என்றது நினைவில் நிற்கிறது.

அதே வேளையில் யாழ்ப்பாணத்தில் சில மாதங்களுக்குமுன் ஒரு பள்ளிக்கூட நூல் நிலையத்துக்கு ஆயிரத்து நாலாறு ரூபாவிற்கு 'ஈழத்து நூல்கள் மட்டும்' வாங்குவந்தவர்களுக்கு எண்ணூறு ரூபாய்க்குக்கூட நூல்கள் கிடைக்கவில்லை.

தற்போது பரபரப்போடு வெளிவந்து விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கும் வீரகேசரி பிரசுரங்கள் குறைந்தது ஆராயிரம் பிரதிகள்வரை அச்சிடப்படுவதாக அந்த நிறுவனத்தின் விளம்பரங்கள் சொல்கின்றன.

கடந்த மாதமே ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு 'கலை' பத்திரிகைக்கு அதன் அளவில் எட்டுப் பக்கங்களில் இருபது ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடக்கூடிய 'நியூஸ்பரின்ஸ்' பர்மிட் இருக்கிறது.

முன்னூவது இதழ் வெளிவந்திருக்கும் ஐம்பத்தாறு பக்க

ஈழத்தின் புதிய மாதச் சஞ்சிகை எழாயிரத்து ஐநூறு பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டனவாம்.

'பொம்மை' பத்திரிகையே இலங்கையில் ஆராயிரம் பிரதிகளே விற்பனையாயிற்று. 'ராணி' வாரந்தேற்றும் ஐயாயிரம் பிரதிகளும், ராணிமுத்து வெளியீடு மாதந்தோறும் நாலாயிரம் பிரதிகளும் விற்பனையாயின. கட்டுப்பாடு வருமுன்னர் கல்கி ஆயிரம் பிரதிகளும், விகடன் எட்டாயிரம் பிரதிகளும், குமுதம் ஒன்பதாயிரம் பிரதிகளும் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன.

இவை இப்படியிருக்க எனது பத்திரிகை அனுபவங்களை கூறுவதும் பொருத்தமானதென நினைக்கின்றேன்—

ஏறக்குறைய பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் - அதாவது இப்போதைய கட்டுப்பாடோ, அரசின் ஆதரவோ இல்லாத அன்று 'கலைச்செல்வி' மூவாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையாயிற்று. நான் 'அஞ்சலி' யில் பணியாற்றிய போது அது மூவாயிரத்து ஐந்து பிரதிகள் விற்பனையாயிற்று (இவ்விரு பத்திரிகைகளும் வாசகர்கள் இல்லாமல்தான் நிறுத்தப்பட்டன என்று யாராவது ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதி விடாதீர்கள்)

'கலைச் செல்வி' வாசகர்களும், 'அஞ்சலி' வாசகர்களும் ஒரே தரத்தினரல்லர். 'கலைச் செல்வி' க்கு எழுத்தாளரிடமும், ஆசிரியர்களிடமும், பல்கலைக் கழகத்திலும், அன்று புதிதாக எழுதத் தொடங்கியவர்களிடமும் அதிக செல்வாக்கிருந்தது. ஆனால் 'அஞ்சலி' வாசகர்களில் அதிகமானோர் சாமானியர்கள். அது மலைநாட்டிலேயே அதிகம்

விற்பனையாயிற்று. (இங்கு வேறு இலக்கியப் பத்திரிகைகளைக் குறிப்பிடாததன் காரணம், அவற்றின் வாசகர்களும் இவற்றின் வாசகர்களுக்குள் அடங்குவர் என்பதாலேயாம்)

இவைதவிர காரசாரமாக விற்பனையாகும் இருவேறு அரசியல் வாரப் பத்திரிகைகளிலும் (1970-லும் 1972-லும்) பணியாற்றியிருக்கின்றேன். அவற்றின் வாசகர்களின் ரசனையும், தரமும், அரசியல் அறிவும் வெவ்வேறானவை.

இன்றோ பத்திரிகை விற்பனைக்கு, முன்பு இல்லாத சாதகமான சூழல்கின்றன. அரசாங்கம் சஞ்சிகைகளுக்கு உதவி செய்வதாகக் கூறிக்கொள்கிறது.

எனவே இன்று ஒரு இலக்கியப் பத்திரிகையின் விற்பனை எவ்வளவாயிருத்தல் வேண்டும், அதன் வாசகர் தொகை எத்தனையாயிருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கணக்கிடுவது கஷ்டமான காரியமல்லதான்.

என்றாலும் 'போதியளவு' என்றால் எத்தனை?

நம் கணக்கு, 'போதியளவு' டன் ஒத்து வருகின்றதா? இல்லையாயின் ஏன்? — சரி.....

ஒரு இலக்கியப் பத்திரிகை இங்கு ஒரு ஐயாயிரம் பிரதிகள் விற்குமா? இப்போதைய விற்பனை அதற்கும் குறையவா? அப்படியானால் எத்தனை? மூவாயிரமா? அதற்கும் குறையவா?

மூவாயிரம்தான் என்றால்-1 பத்துவருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த ஒரு இலக்கியச் சஞ்சிகையின் விற்பனையும் மூவாயிரம்

இன்றைய ஒரு இலக்கியப் பத்திரிகையின் விற்பனையும் மூலாயிரம் தான்.

அப்படியானால் இந்தப் பத்திரிகை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தளவில் பத்திரிகையர்கள் என்னதான் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? இன்றைய 3000 பேர்களில் இலக்கியப் பத்திரிகைக்காரர் புதிதாக ஒரு வாக்கிய வாசகர்கள்தான் எத்தனை பேர்? விரல் மடிக் கவாமா?

'வாசகர்களை உருவாக்குவது கஷ்டமான செயல்' என்றால், என்னென்ன செய்து கஷ்டப்பட்டார்கள்.

நிச்சயமாகவே எதுவுமே இல்லை எனலாம். படிக்கிறவனைப்பற்றி அக்கறை கொள்ளாமல் 'போதியளவு'க்குப் போவது தவறில்லையோ?

நான் ஒவ்வொரு மாதமும் யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலுமாக பல எழுத்தாளர்களை இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்திக்கிறேன். கூட்டங்களுக்குச் சமூகமளிக்கின்றேன். அங்கெல்லாம் மீண்டும், மீண்டும் பார்த்த முகங்களை யேதான் பார்க்கிறேன் புதியவர்கள் என்றால் கடந்த நான் குண்டுகளில் பன்விரண்டு பதின்மூன்று எழுத்தாளர்களை யும், நாலு, ஐந்து வாசகர்களை யும் (பாலும் ஒரேயொரு விமர்சகக் குஞ்சையுமே) காரணக் கூடியதாயிருக்கிறது.

நவீன இலக்கிய வகைகளின் முதலாவது சிருஷ்டியான 'நல்லவன்' 1955-ல் நூலுருவம் பெற்றது. அதுமுதல் நாம் இலக்கியத்தின் பேரால் போராடிய போராடியே - இலக்கியத் துறைகளில் - முன்னேறியிருக்கின்றோம்.

அனால் இந்தப் 18 ஆண்டுகளில் பத்திரிகை வளர்ச்சியோ, வாசகர் வளர்ச்சியோ அசைந்ததாகக்கூடத் தெரியவில்லையே. ஏன்?

முதலாவது காரணம், எழுத்தாளன் பத்திரிகைநடாத்த வந்தது. இரண்டாவது காரணம் அந்த எழுத்தாளனாகப்பட்டவனுக்கு ஜேர்னலிசம் புரியாமலிருப்பது. அடுத்த காரணம் அரசியல். அதைவிட முக்கிய காரணம் வாசகனைப் புரிந்துகொள்ளாதது. (வாசகனின் ஒரு தரமான வாசகனை உருவாக்க அவனைப் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டுவது முக்கியம். ஆனால் தரநிர்ஷ்டவசமாக இங்கு எழுத்தாளனைப் புரிந்து கொள்ளாமலுக்கு 'வாசக'னைப் புரிந்து கொள்வதில்லை)

நமது இலக்கியப் பத்திரிகைகளின் வாழ்வுக்கும், வளர்ச்சிக்குமாக அரசு பல வாக்குறுதிகளை அளித்தது. முதற்படியாக சில பத்திரிகைகளை தடை செய்ததோடு, வேறு சில பத்திரிகைகளின் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தியது.

பத்திரிகைக் கட்டுப்பாடு வந்தது சரி. ஆனால் அவற்றின் இறக்குமதி அனுமதிபெற்ற ஏஜண்டுகள், உள்ளூர் பத்திரிகைகளை வளர்க்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள்? சுழத்துப் பத்திரிகைகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணமாவது இவர்களுக்குண்டா?

'ஏ' என்ற நியூஸ் ஏஜன்டைத் தவிர வேறு எவரும் சுழத்துப் பத்திரிகையின் ஒரேயொரு பிரதியைத்தானும் விற்கவேண்டுமென முயற்சித்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே 'சுழத்து இலக்கியப் பத்திரிகை

களை வளர்க்க வேண்டும் என்ற சலுகையின்படி பத்திரிகை விற்பனை அனுமதி பெற்றுக்கொண்ட - நமது பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு சதத்துக்கான ஆதரவும் நல்காத - இப்படியானவர்களுக்கு தோடந்தது இறக்குமதி அனுமதியளிப்பது நியாயமானது தானா?'

தென்விந்தியப் பத்திரிகைகள் 4000-ம் விற்றுப் பணம் பண்ணுவதில்ல, உள்ளூர் சந்திரிகைகளின் வளர்ச்சிக்கும் உதவுவது என்பதே கட்டுப்பாட்டின் நோக்கம் என்பதால் அரசு மீண்டும் இவ்விஷயத்தை புளராலோசனை செய்தால் நன்று

நாலாயிரம் ஆனந்தவிசை என்கொகமாக விற்கும் ஏஜன்ட் அல்லது தினமணிகதிர் ஏஜன்ட் எத்களை சுழத்துப் பத்திரிகைப் பிரதிசனை விற்பனைக்கும்கூட முயற்சியிட்டுப் பள்ளர்கள்? சுழத்து தேசிய இலக்கியத்தை வளர்க்க முன்வந்த அரசு இவ்விஷயத்தைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

நமது பத்திரிகைகள் போதியளவில் அதற்கு மேலும் விற்பனையாக இவ்வாறான நடவடிக்கைகளே பயனவிக்க முடியும்.

முன்பு இலக்கியத் தரமற்ற புத்தகங்களே இங்கு வந்து குவிந்தன என்றால் இப்போதோ அந்த மார்க்கட்டைப் பிடிக்க அதே தாத்து மூன்றாறு புத்தகங்கள் இங்கு தயாரிக்கப்படுகின்றன.

கோடம்பாக்கத்து 'குச்சு புடி' களுக்கு இங்கு குடைபிடிக்கும் பத்திரிகைகளும், பசாசுக் கதைகள் படைக்கும் 'ஸ்டார் ரைட்டர்' களும், நியூ

வேவ் என்று என்னவோ பன்னாம் ஜூரம்பலாசன்களும் நிறைந்து விட்டார்கள்.

மக்களை இலகுவில் கவர்ச்சுடிய சிறந்த - பரந்த சாதனம் சினிமா. ஆனால் அந்தச் சினிமாவுக்குப் பக்கங்கள் தயாரிக்கும் பத்திரிகைகள் எத்திய ஹித்ரோ, லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் பென்ற இயக்குநர்களைப் பற்றி எழுதவேண்டாம், அவற்றைப் படிக்க 'ஆட்களில்லை' என்று அறிவிக்கும்படிக்கு ஆசிரியர்கள் அறிஞர்களாயிருக்கின்றார்கள். (இது உண்மைச் சம்பவம்)

இவையெல்லாம் இப்படியிருக்க தரமான் வாசகர்களை உருவாக்குவதும், ஒரு இலக்கியப் பத்திரிகையைப் போதியளவு விற்பனை செய்வதும் தான் எப்படி?

பத்திரிகையும், இலக்கியமும் கூட சூதாட்டமாக மாறி விட்டால் (இன்னமும் மாறவில்லையா?) பிறகு தேசிய இலக்கியப் படைப்பதெல்லாம் சக்த 'ஹம்பக்' தான். ஆரம்பத்தில் சந்திரிகைக் கட்டுப்பாட்டை எதிர்த்தவர்கள் பின்னர் அதையே விசாபாரமாகவும், சூதாட்டமாகவும் ஏற்றுக் கொண்டு அதை ஆதரித்து 'எழுதியது' அப்போதும் சரி, இப்போதும் சரி கட்டுப்பாட்டை மிகக் கொச்சையாகவே புரிந்து கொண்டதைத் தான் காட்டுகிறது.

எனவே - இவ்வாறான சிக்கல்களினால் ஒரு இலக்கியப் பத்திரிகை போதியளவு விற்க நாம் மீண்டும் 'வெருக்கெதிராசுப் போர்க்கொடி உயர்த்த வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம்

காரணம் புற எதிரியை விட, உள் எதிரியே அபாயகரமானவன்.

இப்படியான நடைமுறையிலேற்படும் பிரச்சினைகளின் காரணமாகவே அவற்றைத் துரிதகதியில் தவிர்க்கவும், நமது தேசிய இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் சட்டப்பாதுகாப்புத் தேவை என்று கூறும் தவிர்க்க முடியாத நிலைக்காளாகின்றோம்.

முடிவாக இலக்கிய பூர்வமான கனமான மாறுதல்களுக்காக அரசியல் அழுக்கத்திலிருந்தும், சமுதாய அழுக்கத்திலிருந்தும்,

தும், சஞ்சிகை- நூல்- சூதாட்ட அழுக்கத்திலிருந்தும் விடுபட முயற்சிப்பதே இன்னமும் கூட ஆரம்ப தேவையாயிருக்கிறது.

பத்திரிகைக் கட்டுப்பாட்டைப் போல இவற்றிற்கும் சட்டப்பாதுகாப்பு தேவையா? அதைவிட ஏனைய ஜீவாதார உதவிகளும் முன்தேவைகளாகும்.

என்றாலும் ஆடிக்கறக்கும் மாட்டை ஆடியும், பாடிக்கறக்கும் மாட்டைப் பாடியும் கறப்போம். ★

நான்கு கவிதைகள்

கடமை

இரவில்-
நித்திரை விழித்து
'ரியூசன்' கொடுத்ததால்,
பகலில்-
நித்திரை செய்து
வகுப்பைக் கெடுக்கிறார்!

தர்மம்

பட்டம், பதவி
பணத்தால் உயர்ந்தோர்,
பவனிவரும்
பாதையோரத்தில்-
அனாதையாய்
அழுதுகொண்டிருந்த
நாய்க்குட்டிக்கு
முழுநாள் இரந்துவந்த
பிச்சைக்காரனின் கைகள்
பாண்துண்டுகளை
நீட்டின.

திக்குவலிலை - கமால்

தலைமைகள்

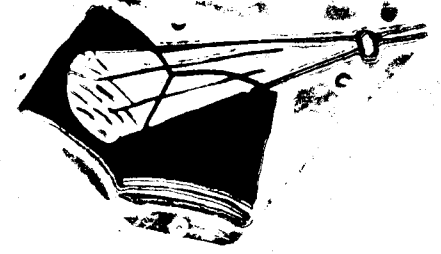
வேலி அடைப்புக்குள்
சிரம் தாழ்த்திச்
சொன்னதை எற்று.....
சேவகம் செய்தபோது
தடவித் தந்து,
புன்னகை சிந்திய
நீங்கள்,
தத்திப் பிடித்து
எப்படியோ ஏறி.....
வெளியுலகை
எட்டிப் பார்த்தபோது,
எங்களை-
சீறிச் சினந்து
குட்டிக் குனியவைக்க
முயல்வதென்.....?

புதுமை.....?

'மாத்திரை உணவு'க்
காலம் வந்தால்.....
'வேண்டாம் எமக்கு
உலையில் சமைத்த
உணவே தா' - எனச்
சந்தியில் குந்திச்
சத்தியாக்கிரகம் செய்வோம்!

செம்பியன் செல்வனின்

குறுங்கதை: ஏழு

வழிகாட்டி 1

இறைவன் உலகைப் படைத்தான்.

உயிர்கள்-

ஊர்ந்தன உலவின..... பறந்தன... பாய்ந்தன...
மனிதர்கள்-

எத்தனை... எத்தனை... வகையினர்... வண்ணத்தினர்.

குருடன்... முடவன்... செவிடன்... ஊமை... ஏழை...
பணக்காரன்... அழகன்... குருபி... நோயாளி... சுகதேகி.....

இதனால்-

பூவுலகில் ஒரே பூசல்..... போட்டி... பொருமை.....
இரத்தக்களரி.....

இறைவன் உதட்டில் குமின் கிரிப்பு.

இறைவிக்கு எரிச்சல். விழியில் சிவப்புப் பூத்தது.

'இறைவா..... இதுவென்ன வினையாட்டு? இதில் மகிழ்ச்சி
வேரு.....?'

ஏனிந்தப் பிரிவினைகள்..... ஏற்றுத்தாழ்வுகள்... முரண்
பாடுகள்.....?'

'தேவி..... உன் கருணை விழிகளுக்கு என் தத்துவங்கள்
புலப்படா. இவ்வேற்றுமைகள் உயிர்களின் தகுதிகள்.....
உலகமென்னும் உலைக்களத்தின் அக்கினித் துண்டங்கள்.....
அவற்றின் வடிவங்கள் என் தத்துவங்களே!' - இறைவன் புரி
யாத தத்துவத்தில் புதிர் சிக்கல் விடுத்தான்.

தேவிக்கு ஆத்திரம்.

பூவுலகத்தில் இருந்து மீண்டும் பேரிரைச்சல் எழுந்தது.

எட்டிப் பார்த்தார்கள்

பூவுலகில்-

கடவுளரைப் பலராக்கி, மனிதர் மோதலிட்டு வேடிக்கை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.
இறைவன் மௌனியானான்.

மகத்தான தொழில் 2

'ஒரு ஜனநாயக நாட்டின் பிரதான தொழில் என்ன?'
- என ஆசிரியர் வினாவினார்.
'முதலாளிகள் நடாத்தும் பொதுசனத் தேர்தல்' எனப்
பமரெனப் பதில் வந்தது.

பிரிவினை 3

புவியியல் ஆசிரியர் ஒருவர் படிப்பித்துக்கொண்டிருந்தார்.
'உலகை 360 பாகை நெடுங்கோடுகளாலும், 90 பாகை
அகலக்கோடுகளாலும் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவையாவும்
கற்பனைக்கோடுகளே. இந்தக் கற்பனைக் கோடுகளால் உல
கைப் பிரித்து.....'

மாணவன் இடை மறித்துக் கேட்டான்.

'மனிதர்களைந்தான் பிரித்தார்களென்றால்..... பூமியை
புறமா பிரிக்கவேண்டும்? மனிதனின் பிரிவினைக் குணம் ஒன்
டறக்கூட, விட்டு வைக்கவில்லை.....'

பொறுக்கி 4

அவன் விட்டு வாசற்படியில் உட்கார்ந்திருந்தான்
தெருவோரமாகக் கிடந்த மணிக்கற்களை எடுத்து, விட்
டெறித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அவன் காங்கள்..... வேலை..... உழைப்பு..... எனத்
துடித்தான்.

வயிறும் பசியால் அழுத்தது.

'இதிலிருந்து கொண்டு வீணாக என் கற்களை எறிதிரும்பு
ஆறறங் கரைகளில் போய் சிறு மணிக் கற்களைப் பொறுக்கி
வா! பணம் தருகிறேன்'- என்றது ஒரு குரல்.

'ஏன்?'

'கேள்வி கேட்காதே!..... சொல்வதைச் செய்.....
கூலியைப் பெற்றுச் செல்!'

- படுகில் கடுமையாக வந்தது.

(2)

அவன் சோற்றிற்காகக் காத்திருந்தான்.

மனைவி அரிசியைக் களைந்து கொண்டிருந்தாள்.

'ஏய்..... இன்னுமா சோறு காச்சவில்லை..... பசியால்
பிராணை போகுது!'

(3)

அவன் ஆவலோடு சோற்றை வாயிலிட்டான்:

'நறுக்' - வாயில் கல் கடிபட்டது.

அடுத்தவாய்-

'நறுக்!'

அவன் வாயில் கடிபட்ட கல்லை எடுத்துப் பார்த்தான்:
ஆச்சரியத்தால் அதிர்ந்து கூவினான்-

'கண்டுகொண்டேன். இது நான் பொறுக்கிய கற்களால்
லவா?'

வினா 5

'உப்பு நீரில் பயிர்கள் விளையா!' என்று புத்தகப் பூச்சி
யான ஆசிரியர் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.

உலகியல் படித்த மாணவன் எழுந்து நின்று உரத்துக்
கேட்டான்:

'உப்பு நீரில் பயிர் விளையாதென்றால், விவசாயியின்
வியர்வையில் உப்பு இல்லையா?'

ஆசிரியர் யோசனையில் ஆழ்ந்தார்:

'சிந்திக்க வேண்டிய கேள்வி?'- வழக்கையை கை தடவி
விட்டுக்கொண்டது;

விக் கிரகங்கள் 6

'விக் கிரக வழிபாடு மனிதனை மந்தையாக்குகிறது' என்ற
குரல் எழுந்தது.

விக் கிரக உடைப்பு புரட்சியாக உருவெடுத்தது.

மக்களிடையே கருத்துப் புரட்சி. இரத்தக் களரி.

இரத்த வெள்ளத்தில் - புரட்சி வென்றபின்,

புரட்சித் தலைவர்களே

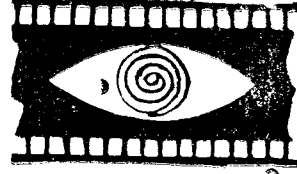
விக் கிரகங்களாக

வீற்றிக் கக்கக் கண்டனர்!

நீதி 7

உலகின் ஜனத்தொகை நாளுக்கு நாள் பெருகவே
மக்கள் காடுகளை யழித்து, குடிபெயரத் தொடங்க, மிரு
கங்கள், இருக்க இடமில்லாமல் தவிக்கலாயின, அலையலா
யின. நகரத்தில் மிருகங்கள் அலைந்து ஆபத்தானது.
அவற்றை நடமாடவிடக்கூடாது என்று மனிதன் அவை
களை அழிக்கத் தொடங்கினான்.

சுருள்

சர்வதேச புகழ் பெற்றிருக்கும் ஈழத்து திரைப்பட நெறியாளரான லெஸ்லர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் இதுவரை ரேக்காவ, சந்தேசிய, கம்பெரெவிய, தெலோவக் அத்தற, கொலுசு தவத்த, அக்கற பஹ, நிதானய ஆகிய படங்களை நெறிப்படுத்தியுள்ளார். மன்னன் காசியப்பனின் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வண்ணப் படத்தையும் தாஸநீசா என்ற படத்தையும் இப்போழுது நெறிப்படுத்தி வருகிறார். திரைப்படத் துறை சம்பந்தமாக இவர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'பிரீம் பிரேம்' என்ற திரையேட்டிற்கு அளித்த பேட்டி சுவாரசியமாக அமைந்துள்ளது. இந்தப் பேட்டியில் அவர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் சிலவற்றையே இங்கு நான் தொகுத்துத் தருகின்றேன்.

தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் காரணமாக சினிமாத்துறையில் பல மாற்றங்கள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் என்று கூறும் இவர், மின்னியக்கக் கமராக்கள், விடியோ நாடகங்கள் ஆகியன இவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் என்றும், பட விநியோகம், படக்காட்சி ஆகியவற்றிலும் இவற்றின் தாக்கம் கூடுதலாக இருக்கும் என்று கூறியுள்ளார். சினிமா உட்பட பாரம்பரிய கலைகள் இப்பொழுது வீழ்ச்சி அடைவதாகவும்,

வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களில் பிரமாண்டமான தொழில்நுட்பப் பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார். திரைப்பட வரலாற்றில் முதல் 75 வருடங்களும், உண்மையில் திரைப்படத்துறையின் ஆரம்பகாலமே என அவர் கூறியிருக்கிறார். பிரபல நாவலாசிரியர்களின் நுட்பத்தையும் பன்முக சிருஷ்டித் தன்மையும் உள்ளடக்கும் விதத்தில் நவீனகால விவரனை சார்ந்த திரைப்படம் அமைந்த போதிலும், வருங்காலத்தில் திரைப்படத் துறையை மேலும் சக்திமிகுந்த சாதனமாக ஆக்க முடியும் என்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.

மேற்கு நாட்டு மறு ஒலிப்பதிவு முறைபற்றியும் அவர் கூறியுள்ளார். அதாவது உரையாடல், இசை, குறி இசை போன்றவை தனித்தனியாக தயாரிக்கப்பட்டு அவற்றை பின்பு வெகு கவனமாக இணைக்கப்படுவதாக அவர் கூறினார். ஒவ்வொரு திரைப்படச் சருளுக்காகவும் குறைந்தது 1 முதல் 6 சவுண்ட் ட்ரூக்குகள் தயாரிக்கப்பட்டன. சந்தேஷிய என்ற படத்தில் வரும் யுத்தக் காட்சிகளுக்காக தனியாகப் 12 சவுண்ட் ட்ரூக்குகள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஒலிப்பதிவுப் பொறியியலாளர் இவற்றை

கலந்து இறுதித் தயாரிப்பை பதிவு செய்வார். அரசாங்கத் திரைப்படப் பிரிவில் உள்ள கலைகங்களில் ஒலிப்பதிவு வசதிகள் உள்ளன. திரைப்படத் தொகுப்பாளர் இந்த ஒலிப்பதிவுகள் தொடர்பாகவும் கடுமையாக உழைக்கவேண்டியுள்ளது.

ஐரோப்பாவில் ஒலியை தொகுப்பதற்காக பிரத்தியேகமான எடிற்றர் இருக்கிறார். திரைப்படத்தின் முழுமையான வாடிவத்திற்கு எடிற்றர் என்பதும் இந்தப் படத் தொகுப்பிலும் முக்கியமானதாகும். 'என்னைப் பொறுத்தவரையில் கமித்திரா என்ற எனது மனைவி எனக்குப் பெரும் ஒத்தாசையாக இருக்கிறார்' என்று லெஸ்லர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் இந்தப் பேட்டியில் மேலும் கூறியுள்ளார்.

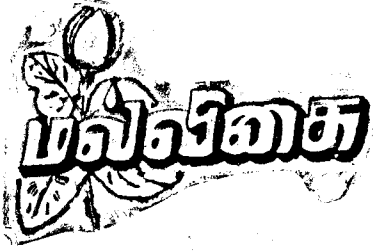
திரைப்பட விமர்சகர்கள் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்துள்ள திரு. பிரிஸ், விமர்சகர்களினால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு தாம் மிகவும் முற்படுவதாகக் கூறினார். இருந்தபோதிலும், நெறியாளர்களும் மனிதர்களாகையால் விமர்சகர்களின் செல்வாக்கிற்கு தாம் உட்படுவதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அறிவு சான்றதாக விமர்சனம் அமையுமாயின் அது முக்கியமானதும் அவசியமானதுமாகும். திரைப்படத்துக்கும் ஒரு நல்ல விமர்சகர் அவசியம் தேவை. உண்மையில் கலைஞனின் கலை வெளிப்பாட்டை விளக்குவது விமர்சகனே என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

எந்தவித அரசியல் கருத்துக்கும் தாம் கடமைப்பட்டவர் அல்லர் என்று கூறும் இவர் திரைப்படத் துறைக்கு தம்மை அர்ப்பணித்திருப்பதாகக் கூறுகி

றார். மனித உறவுகளைச் சித்திரித்து மனித அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துதல் தமது பணி என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.

பரிட்சார்த்த திரைப்படம் ஒன்றைத் தயாரிக்கத் தாம் விரும்புவதாகக் கூறும் இவர் வன்செயல், பால் உணர்வு போன்றவை பற்றியும் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்க விரும்புவதாகக் கூறியிருக்கிறார். தனக்கே உரிய திரைப்பட நெறி முறை பற்றி தம்மால் வினக்க முடியாதிருக்கிறது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு திரைப்பட கதைக்கு அடுத்ததாக நடிப்பு இடம் பெறுகிறது என்றும் தமது நடிக்களுடன் தமது படங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்கிறார் என்றும் அவர் தெரிவித்தார். ஒவ்வொரு ஷோட்டை பிடிப்பதற்கு முன்னர் படம் முழுவதையுமே அவர்களுடன் தாம் விவாதிப்பதாக அவர் கூறியிருக்கிறார். ஆய்வறிவு சார்ந்த இந்த விவாதங்கள் பயனளித்திருக்கின்றன.

ஐரோப்பிய புதிய அலை எனப்படும் நியூவேவ் படங்கள் பற்றி அபிப்பிரயம் தெரிவித்திருக்கும் திரு. லெஸ்லர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் ரால்ட் - கூட்டா என்ற படப்பிடிப்பாளர் இந்தவிதமான திரைப்படங்களுக்கு அறிபுதமான கமராவைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர் என்று கூறினார். அலுவசியமாக கமராவைச் சுழற்றுவது பரிகாசத்திற்குரிய செயல் என்றும் ஸ்லம் லென்சை அளவுக்குமீறி பயன்படுத்துவதனால் திரைப்படத்துறை பரிகாச நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது எனவும் திரு. பிரிஸ் கூறியுள்ளார். ★

9-வது ஆண்டு மலரின் அறிமுக விழா

யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் கேட்போர் கூடத்தில் மல்லிகை 9-வது ஆண்டு மலரின் அறிமுகவிழாவும் விமர்சனக் கருத்தரங்கும் நடைபெற்றன. டாக்டர் த. வாமதேவன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்வைவத்தில் எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய அன்பர்களும் கலந்துகொண்டு தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.

வி. சி. தம்பையா ஆரம்பத்தில் பேசுகையில், 'மல்லிகையின் ஆசிரியத்தையங்கங்கள்மிகவும் காத்திரமானவை. ஈழத்தில் மட்டுமின்றித் தமிழகத்திலும் இதுபோன்ற ஆசிரியத்தையங்கங்களை எழுதும் பத்திரிகைகள் கிடையாது' என்று குறிப்பிட்டார். எஸ். குணேந்திரதாசன் பேசுகையில், 'புதிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பணியில் பல முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களை ஒன்றுதிரட்டி அவர்களின் அற்புதமான படைப்புக்களை முன்னெடுத்துச் செல்கிறது மல்லிகை' என்றார். திரு. சபா. ஜெயராசா கருத்துச் சொல்கையில், 'இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எம். ஏ. ஓடிக்கும் ஆராய்ச்சி மாணவன் பருவனுக்குத் தேவையான பல

விஷயங்களைக் கடந்தகால மல்லிகைகள் உள்ளடக்கியுள்ளன. மல்லிகையின் இலக்கியத்தரம் வரவர வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. இம்மலரில் பல பிரச்சனைக்குரிய விஷயங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன' என்றார். நெல்லை க. பேரன் பேசுகையில், 'தேசிய கலை, இலக்கியப் பரம்பரையைக் கட்டி வளர்ப்பதில் தனது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தியுள்ள மல்லிகைக்கு ஈழத்தின் சகல இலக்கியகாரர்களும் வேற்றுமை உணர்வுகளை மறந்து நேசக்கரம் நீட்டவேண்டும்' என்றார். மலரின் முகப்பு அட்டையைப்பாராட்டிய இவர் மல்லிகைக் காரியாலயத்தின் நிர்வாகத்தில் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். தெனியான் பேசுகையில், 'மல்லிகை இவ்வ தரமான வாசகர்களிடம் செல்கிறது. எத்தனையோ இலக்கிய சஞ்சிகைகள் தோன்றி அழியும்போது மல்லிகை மாத்திரம் தாக்குப்பிடித்துக்கொண்டு இலக்கியப் போராட்டம் நடத்துவது பாராட்டுக்குரியது' என்றார்.

திருமதி வேதவல்லி கந்தையா பேசுகையில், 'மல்லி

கையில் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் பல எழுத்தாளர்களை இன்று நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டிற்று. இந்நாட்டின் முக்கிய பிரச்சனைகளுள் ஒன்றான இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கக் கூடிய வகையில் தேசிய ஹற்றுமைக் கருத்துக்கள் பொதிந்த கதைகளையும் தரமான சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளையும் சாதாரண ஏழைமக்களின் பிரச்சனைகளை யொட்டிய படைப்புக்களையும் மல்லிகை அவ்வப்போது பிரசுரித்து வந்துள்ளது. மல்லிகை ஆற்றும் இலக்கியப் பணிக்கு எமது நாட்டுத் தமிழ் தெரிந்த வாசகர்கள் நன்றிக் கடப்பாடுடையவர்கள்' என்றார். கவிஞர் ஆசிச் செல்வன் உட்பட இன்னும் பலர் மல்லிகையின் தொண்டுகளைப் பாரட்டிப் பேசினார்கள்.

இறுதியாக மல்லிகையின் ஆசிரியர் டொபினிக் ஸீவா நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகையில், 'மல்லிகைக்காக நண்பர்களால் இங்கு கூறப்பட்ட கருத்துக்களை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். நான் எத்தனையோ கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் என் சொந்தச் சுதுக்கங்களையும் பாராது மல்லிகையின் முழுநேர உழைப்பாளியாகிவிட்டேன். என்னை விட வசதிபடைத்த எத்தனையோ இலக்கியகாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விரும்பிலை ஒன்றல்ல ஒன்பது பத்திரிகைகள்கூட நடத்தலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்கிறார்களா? கஷ்டப்படுகிறவர்களின் முதுகில் ஏறிச் சவாரிசெய்ய முன்செல்கிறார்கள். மல்லிகை ஒருவரது எழுத்தையும் அதன் தரத்தையும் கொளவிக்குமே தவிரப் பட்டம் பறப்பதைக் கௌரவிக்காது. அது அவசியமும் இல்லை. தூரத்

தில் இருந்து சொட்டை சொல்ல கிறவர்களுடைய உறவுகள் எமக்குத் தேவையில்லை. இந்நாட்டின் இலக்கியகாரனுக்குரிய பொறுப்புணர்ச்சியோடு எம்மை அணுகுங்கள். சேர்ந்து வளர்வோம். மல்லிகையையும் வளர்ப்போம்' என்றார்.

நெல்லை க. பேரன்

கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனை விவேகானந்தா மகா வித்தியாலயத்தில் சென்ற 1-9-73 சனிக்கிழமை மாலை யில் மேல்கண்ட கூட்டம் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்திற்கு தலைமை வகிக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எனக்குக் கொடுத்தார்கள்.

கூட்டத்திலே திருவாளர்கள் சிவா. சுப்பிரமணியம், மாத்தளை காத்திகேசு, கி. லக்ஷ்மணசுந்தரன், எச். எம். பி. முக்தீன், எஸ். வி. தம்பையா, ஜி. சாந்தன், மகர்லிங்கம் முதலிய நண்பர்கள் பேசினார்கள். தரமான — ரசமான இலக்கிய சர்ச்சைகள் நடைபெற்றன.

ஆசிரியர் பேசினார்: அவர் பல சினைகளைத் தொட்டு விளக்கினார். அந்தச் சமயத்தில் நான் பல விஷயங்களை எடுத்து சொல்ல நினைத்தேன். ஸீவா ரயிலுக்குப் போக முடியாமல் போய்விட்டும் என்ற காரணத்தால் சீக்கிரமாக கூட்டத்தை முடித்துவிட்டேன்.

தமிழ்நாட்டிலே சுதந்திர இயக்கம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தகாலம், விஸ்வநாததாஸ் என்ற பெயரை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவர் கோனார் இனத்தைச் சேர்ந்த நாவித தொழிலாளி. தீவிர

காங்கிரஸ் பற்றுள்ளவர். ஒரு சிறந்த நாடக நடிகர், திருநெல் வேலி ஜில்லாவில் சாத்தான் குளத்தில் (என் சொந்த ஊர்) ஒரு நாடகம் நடைபெற்றது. அந்த நாடகத்திலே பிரதான வேசந்தாங்கி நடிக்தார் தாஸ். அந்தக்காலத்திலே 'கொக்கு பறக்குதடி பாப்பா' என்ற பாட்டு வெள்ளைக்காரனைப் பற்றி இழிவாகப் பாடும் பாட்டு அந்தப் பாட்டை பாடுவது சட்டவிரோதம். இந்தப் பாட்டை நாடகம் முடிந்ததும் கடை சியாகப் பாடப்போகிறார் என்ற செய்தி ப்ரவியதும் கொட்டகையில் கூட்டம் நிறைந்து காணப்பட்டது. அன்று நாடகம் முடிவதற்கு சரியாக காலை மூன்று மணியாகிவிட்டது.

எப்பொழுது நாடகம் முடியும் கொக்குப்பாட்டை எப்போது பாடப்போகிறார் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்

டிருந்தார்கள். நானும் இந்த நாடகம் பார்க்கப் போனவர்களில் ஒருவன். அப்போது எனக்கு 10-12 வயதிருக்கும். ஏதோ நடக்கப் போகிறது, வேடிக்கை பார்க்கலாம் என்று காத்திருந்தேன். நிறைய சிவப்புத் தொப்பி அணிந்த போலிஸ் காரர்கள். இன்ஸ்பெக்டரும் வந்து சேர்ந்தார்.

ஒரு சின்னப் பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தார். அதன்பின் 'கொக்குப் பறக்குதடி பாப்பா' என்ற பாட்டைப் பாடியதும் நிறுத்து என்று கட்டளையிட்டார் ஸ்ரீமான் இன்ஸ்பெக்டர். தாலா நிறுத்தப்போகிறார்? பாட்டை சிறப்பாகப் பாடி முடித்துவிட்டார். மேடைக்கு வந்தார் இன்ஸ்பெக்டர். உம்மைக் கைதுசெய்கின்றேன் என்றார். கூட்டத்தில் பெரிய குழப்பம். போலிஸ்காரர்கள் தடியடிப் பிரயோகம். விஸ்வ

நாத தாஸை கைது செய்து பெராலிஸ் ஸ்டேஸனுக்குக் கொண்டுபோய் விட்டதாகச் சொன்னார்கள். என்ன நடந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ளக்கூடிய வயது இல்லை. அந்த நடிகர் நீண்ட காலமாகப் பிறகு நடித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே மாரடைப்பால் மரண மடைந்தார் என்று பத்திரிகையில் படித்த ஞாபகம்.

அந்த நாவிதவர்க்கத்தை சேர்ந்த தேசிய வீரனின் பேசு

சைக் கேட்ட நான் இந்தக் கூட்டத்தில் அந்த சமூகத்தில் ஒருவராகிய ஜீவாவின் ஆவேசமான பேச்சையும் அவருடைய உள்ளக் குமுறலையும் கேட்டேன்.

தொழிலைப்பற்றி தாழ்த்திப்பேசும் வழக்கம் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல கடவுளுக்குமே இருக்கத்தான் செய்தது. சிவபெருமான் பாட்டுக்குக் குற்றம் கண்ட நக்கீரன் நோக்கி சிவபெருமான்,

'அங்கங்குலைய அரிவாளில் நெய்ப்பு பங்கப் படவிரண்டு கால்பரப்பி - சங்கதனை கீர் கீர் என அறுக்கும் கீரனோ என்கவியை, ஆராயும் உள்ளத்தவன்'

என்று பாடினார். அதற்கு நக்கீரர்,

'சங்கறப்ப தெங்குலம் சங்கரனூர்க் கேதுலும் பங்கமறச் சொன்னால் பழுதாமோ - சங்கையரிந்துண்டு வாழ்வோம் அரனே நின்றோல் இரந்துண்டு வாழோம் இனி'

என்று கூறியதும், கோபமடைந்த சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினார்:

'நெற்றிக் கண்களைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே'

என்று சொல்லிக்கொண்டு மடிந்தார் நக்கீரன். ஆகவே மக்கள் குறை கூறுவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஒரு சிலர் கூறியதை மனதில் கொண்டு செயல் ஆற்றத் தயங்கி இருந்தால் கொல்லர்களும், தச்சர்களும், செருப்புததைக்கும் தொழிலாளியும் உலகத்திலே பெரிய பதவியை வகிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை இழந்திருப்பார்கள். இது நிச்சயம்.

'நாய் குரைத்தால் குதிரைகள் போய்க்கொண்டதானிருக்கும்' குறை சொல்பவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கட்டும். செயல் வீரர்கள் செய்துகொண்டு தானிருக்க வேண்டும்.

எம். ஏ. கிளர்

மல்லிகை
ஆசிரியர்: ஓபரின் கீவா

கலை இலக்கிய மாத இதழ்
யாழ்ப்பாணம்

சுழத்து இலக்கியம் என்பது ஒரு தேசிய எழுச்சி. இந்தச் சத்திய வெள்ளியில் உங்களது பங்கென்ன? இதை நீங்கள் தெளிவாக இந்தக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்க வேண்டும். இந்தப் புதிய பயணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே ஒரு வெற்றி.

இந்தப் பூவுலகை - தன்னம்பிக்கையுடனும் தூய கம்பீரத்துடனும் இடையறாத உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம். புதிய பரம்பரையினரை இந் நோக்கில் வரவேற்கின்றோம். அதுவே புதிய பாதைக்கு நுழைவாயில்

அனுராதபுரம். வீவேகா. னந்த தமிழ் மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் சங்கத் தலைவர் திரு. நா. குமாரசாமி தலைமையில், சங்கப் பாதுகாவலரும், நியாயநூற்றாரருமான திரு. ம. கணேசமூர்த்தி குத்துவிளக் கேற்றிவைத்து சங்கத்தின் இரண்டாவது வெளியீடான 'சிதைந்து போகும் சிறப்புகள்' கவியரங்கு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு வைத்தார். அடுத்து 'சிங்கள இலக்கியத்தில் பழையதும் புதியதும்' என்ற சிங்கள செற்பொழிவு, நிமல் வி. பெரேரா அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. இவர் பேசுகையில்,

'சிங்கள இலக்கியத்தைப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். எந்தவிதமான பிரிவின் கீழ் பார்த்தாலும் இலக்கிய வழி முறைகள் தொடர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. சிங்கள இலக்கியவாதிகள் இப்போது பெரும் புரட்சி செய்துவிட்டதாக கத்துகின்றார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே கடன் வாங்கியே கல்யாணம் செய்துள்ளார்கள். பழையகாலத்தைவிடகொழும்பு யுகத்தில் நாவல்கள் புதிய தாக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதாக, சிறப்பான வளர்ச்சி பெற்றனவாக உள்ளன. ஆனால் சமீப காலத்தில் எழுந்துள்ள நாவல்கள் இதை மாசுபடுத்துவதாக உள்ளன. சிறுகதைகளில் தற்போது 'ஒரு சம்பவம் நடந்தால் அதைத் தொடர்ந்தே கதைகள் படைக்கும் குறைபாடு தெரிகின்றது'

'பழைய கவிதைகள் சிருங்காரத்துடன் மட்டுமே நின்று விட்டன. வசனகவிதைகள் கொழும்பு பிரிவுக்கு உரியது

எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் சிகிரியா கல்லில் மாத்தறை பிரிவில் வசன கவிதைகளை நாம் காண்கின்றோம். தற்கால கவிதைகளில் கருத்துச் செறிவு உள்ள அளவுக்கு வயம், சந்தம் இல்லை. மரபு, வசனம் என்ற இரண்டு தனிவழியில் செல்லாமல் மக்களுக்கு புரியத்தக்க வகையில் இரண்டையும் இணைத்து நல்லதொரு கவிதை உருவை அமைக்கவேண்டும்.'

'பொதுவாகக் கூறுமிடத்து பழையதிற்கும் புதியதிற்கும் இடையில் புரட்சி ஏற்படவில்லை. சிறிய மாற்றமே உள்ளது' என்று குறிப்பிட்டார். இதைப் பேசும் மனோகரன் மொழிபெயர்த்தார். மன்றார் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் திரு. கலைவாதி கலில் 'சமுதாய மாற்றத்தில் கலையின் பங்கு' என்ற தலைப்பில் பேசுகையில் 'சமுதாய மாற்றத்தில் இலக்கிய வாதிகளின் கையே மேலெங்கி நிற்கிறது. அவர்களது கணிப்பும் கருத்தும் சரியாக அமையும் பட்சத்தில் நாட்டில் மகத்தான மறுதல்கள் ஏற்படும்' என்றார்.

அடுத்து, சங்கத் தலைவர் திரு. நா. குமாரசாமி 'மல்லிகை' ஒன்பதாவது ஆண்டு மலரை விமர்சிக்கையில் 'நம் நாட்டில் நம் எழுத்தாளர்களினால் தொடங்கப்பட்ட சஞ்சிகைகள் - அதன் கருத்து அயிலங்கன் காலம் என்னும் பரிசோதனைக் குழாயினுள் ஊற்றப்பட்டு அவையவை அவற்றோடு சேராததினால் தள்ளப்பட்டுப் போன சஞ்சிகைகள் நம் நினைவிலுண்டு. அதே நேரத்தில் காலப்பரிசோதனைக் குழாயினுள் ஊற்றப்பட்ட கருத்தமி

லங்கள் அவையவை அவற்றோடு சேர்ந்து பரிசோதிக்கப்பட்டு நிரூபணமாகி நிற்கும் சஞ்சிகைகளில் மல்லிகையும் ஒன்று. ஒன்பதாவது ஆண்டு மலர்கணமானதாக இருந்தாலும் மல்லிகை தரத்திற்கு ஒவ்வாத சில விடயங்கள் தவிர்க்கப்படாத குறைபாடு தெரிகின்றது' என்று குறிப்பிட்டார். இணைச் செயலாளர் திரு. ஆ. சி. ஞானம் நன்றியுரை கூற விழா முடிவு பெற்றது.

'ஞான'

30-8-73-ல் நீர்கொழும்பு பௌத்த மந்திர மண்டபத்தில் மல்லிகை ஆண்டு மலர் அறிமுக விழா திரு. மு. பஷீர் அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்றது.

தலைவர் தனது தலைமையுரையில் பேசும்போது, '9 ஆண்டுகளை மிக வெற்றிகரமாகக் கடந்து நிற்கும் மல்லிகையின் இலக்கியச் சாதனை பெருமைப்படத்தக்கதொன்றாகும். இன்று மல்லிகையில் எழுதுவதே ஒரு பெருமை என்ற எண்ணம் எழுத்தாளர்களின் மனதில் குடி கொண்டுள்ளது. இது நீண்ட நெடுங்காலப் போராட்டத்தின் வினையொருமும். ஒரு சில பிரதிகளே ஒரு காலத்தில் நீர்கொழும்பில் விலைப்பட்டன. ஆனால் இன்று ஏராளமான மல்லிகை வாசகர்கள் பெருகியுள்ளனர். மல்லிகை முன்வைத்துள்ள கருத்து மக்கள் மத்தியில் புதிய புதிய நம்பிக்கைகளைத் தோற்றுவிப்பதையே இது காட்டுகின்றது' எனக் குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து ஈழத்து நூன்பேசும் போது 'சகல பிரதேச மக்களின் கருத்துக்களும் மல்லிகையில் இடம் பெறவேண்டும். மல்லிகை நமது பிரதேசத்திற்கு முக்கியத்துவம் தர முயலவில்லை' என்றார். செ. முருக பூபதி அடுத்து மல்லிகை மலரை விமரிசனம் செய்து உரையாற்றும்போது 'இதுவரையும் வெளிவந்த எல்லா இலக்கிய மலர்களையும் விட, இம்மலர் காத்திரமான உள்ளடக்கத்துடனும் தனிப் பொலிவுடனும், ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கி வெளிவந்துள்ளது பாராட்டத் தக்கது என்றார். என். கே. மகாலிங்கம் பேசும்போது, 'மல்லிகை செல்வாக்குப் பெற்று வருவதால் சில ஈழத்துப் பிரமுகர்கள் தென்னாட்டை மனதில்கொண்டு மல்லிகையில் எழுதி வருகின்றனர். இது தவிர்க்கப்படவேண்டும்' என்றார்.

இக்கட்டத்தில் ஆசிரியர் கலந்துகொண்டு கருத்துத் தெரிவித்ததாவது: 'பல அனுபவங்கள், பாடங்களை இந்த 9 ஆண்டுகளில் நான் படித்துள்ளேன். இலக்கியம் என்பது கையைத் தூக்கித் தீர்மானிக்கும் சங்கதியல்ல. அது படைப்பாற்றல். அச்சிருஷ்டியாற்றல் எந்தப் பிரதேசத்தில் இருந்து வந்தாலும் மல்லிகை மதிக்கும்? மல்லிகையைத் தமது சொந்த அபிவிருத்திகளுக்கு - நான் உட்பட - யாராவது பயன்படுத்த முனைந்தால் அது எக்காரணம் கொண்டும் அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. போலிகள் எந்த உருவத்தில் வந்தாலும் இனங்காணப்படுவார்கள் என்பது திண்ணம்' என்றார்.

'மு'

ஆகஸ்ட் மாத மல்லிகை கண்டேன். ஆசிரியத் தலையங்கம் கம் பிரத்துடன் இலங்குகின்றது. இலக்கியமென்றால் என்ன? அது யாருக்காகப் பிரயோகிக்கப் படவேண்டும்? அது போஷாக்குள்ள சமுதாய நிர்மாணத்திற்காக என்ற இலட்சிய தாகம் கடந்த ஆண்டுகளையும், வரவிருக்கின்ற ஆண்டுகளையும் மல்லிகையின் வளர்ச்சி எண்ணிப்பார்க்கச் செய்கின்றது.

மல்லிகையின் ஒன்பது ஆண்டுகால வளர்ச்சிக்குக் காரணம் மக்களே! என்று தலையங்கத்தில் உறுதியுடன் எழுதியிருப்பது என் இதயத்தைக் குளிர்விக்கின்றது.

மருதமுனை:

வசிகரன்

மல்லிகையின் 9-வது ஆண்டுமலர் 'அட்டைப்படம்' மல்லிகையின் கலை, கலாச்சார, தார்மிக நெறிகளுக்கு உதவும் முறையில் அமைந்திருக்கவில்லை என்பது என் கருத்து.

ஒரு தனிமனிதனின் பொன்னான உழைப்பிலும் தியாகத்திலும் உருப்பெற்றுவரும் மல்லிகை, ஏன் இவ்விதம் பிரச்சினைக் குரிய விஷயங்களில் மாட்டிக் கொள்கின்றது? என்பதுதான் என்கவலை. பிரச்சினைகளுக்கு ஒதுங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற 'நழுவல்' புத்தி உடையவனல்ல நான். ஆனால் பிரச்சினைக்காகவே பிரச்சினையைக் கையாளுவதை முழுதாக எதிர்ப்பவன். மல்லிகை ஒரு சடத்தன்மையுள்ள பொருளியல் ஏடல்ல. சமுதாய முன்னேற்றம் கருதும் உயிர்த் துடிப்புள்ள கலை ஏடு. இதில் சந்தேகம் ஏற்படுத்தும் தோரணைகள் அவசியமில்லை.

எதிர்ப்புக்கள் தான் உண்மைகள் துலக்கம் அடைய உபயோகமாய் நிலைத்துவரும் வரலாற்றுச் சான்றுகள், என்று கருதுவது பொருந்தக் கூடியதல்ல. வெறும் எதிர்ப்பினால் மாத்திரம் ஒரு கருத்தோ, நடத்தையோ, உண்மையாகி விடாது. அப்படியாயின் 'சார்' ஏகாதிபத்தியத்தை மக்கள் எதிர்த்ததும், மத்திய கால மதவெறியை அறிஞர் பெருமக்கள் எதிர்த்ததும் நியாய மற்றவை என்று ஆகிவிடும்.

'மக்கள் சமுதாயம் என்றுமே தெளிவுபெற முடியாத கலங்கிய குட்டை நீராய் இருக்கிறது' என்று நீங்கள் வாதிட முடியாது. அப்படிக்கூறினால் சமுதாயப் 'பரிணாம' தலைமையாய் நடைபெறுகிறதாக நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியவரும்.

ஆல்லைப்பிட்டி:

க. வ. ஆறுமுகம்

■ 'இலக்கியம் சமுதாய நோக்கோடு படைக்கப்பட வேண்டும். அரசியல் வேறு, இலக்கியம் வேறு அல்ல. இன்றைய இளைஞர்களின் சிந்தனைகள் மிகவும் வேகமும் ஆற்றலும் மிகுந்தவை' இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்தில் திரு. பாலகிரி தலைமையில் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்ட 'செம்மலர்கள்' இலக்கிய வட்டக்கூட்டத்தில் பேசிய எழுத்தாளர் திரு. கே. டானியல் கூறினார். இக்கூட்டத்தில் திருவாளர்கள் திக்குவெல்லை-கமால் ஜெயபாலன், டானியல் அன்ரணி, சின்னத்தம்பி ஆகியோர் பேசினர். இவ்வட்டத் தலைவராக திரு. டானியல் அன்ரணியும், செயலாளராக திரு. பாலகிரியும், பொருளாளராகத் திரு. திக்குவெல்லை - கமாலும் தெரியப்பட்டனர்.

■ 'செ. யோகநாதனின் படைப்புக்கள் சமுதாயத்தின் பிரச்சினைகளையும் மானிடத்தையும் பின்னிப் பிணைந்து செல்வதாக இருப்பதே அவரது வெற்றிக்கான காரணம்' இவ்வாறு மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி மண்டபத்தில், மட்டக்களப்பு கல்வித் திணைக்கள கலைச் சங்கத்தால் வெளியிடப்

பட்ட செ. யோகநாதனின் 'ஒளி நமக்கு வேண்டும்' குறுநாவல் தொகுதி வெளியீட்டு விழாவுக்கு தலைமைதாங்கிப் பேசிய கிழக்கு மாகாண கல்வி இயக்குனர் திரு. சமீம் குறிப்பிட்டார். இக்கூட்டத்தில் திருவாளர்கள் எஸ். வாழ்மேனி, என். பத்மநாதன், முல்லைமணி, ரீ. பாக்கியநாயகம் ஆகியோர் பேசினர்?

■ நாடெங்கிலும் எழுந்து வரும் இலக்கிய எழுச்சிக்கு அறிஞரியாக அண்மையில் முதுரில் இலக்கிய மன்றமொன்று அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. இதன் தலைவராகத் திரு. எம். எம். இஸ்மத்தும், உபதலைவராக திரு. கலைமேகம். ஏ. எஸ். இபுராஃகீமும், இணைச் செயலாளராக திரு. முதுர் முகைதீன் திரு. வி. எம். நஜ்முதீனும், பொருளாளராகத் திரு. ஜெ. பி. கொரேராவும், உப பொருளாளராக திரு. ஏ. அபூபக்கரும் தெரியப்பட்டனர்.

■ பலாலி விசேட ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் சமதர்ம கல்வி வட்டத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு விளிவுரையாளர் திரு. சருர் தலைமையில்

நடைபெற்ற கூட்டத்தில், 'மல்லிகை' ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா 'மாறிவரும் உலகில் கலை, இலக்கியத்தின் பங்கு' என்ற தலைப்பில் பேசினார். சமதர்ம கல்வி வட்டத்தலைவர் திரு. ஹுசைன் நன்றி கூறினார்.

இலக்கியங்கள் சமுதாய விடிவிற்கு வழி கோலவேண்டும். இவ்வாறு கலை, இலக்கிய, விமர்சன சஞ்சிகையான 'அணு' வெளியீட்டு விழாயாழ். நூலக மேல்மாடியில் திரு. டானியல் ஆன்ரனி தலைமையில் நடைபெற்றபோது பேசிய எழுத்தாளர் இளங்கீரன் குறிப்பிட்டார். திருவாளர்கள் கார்த்திகேசு, சபாரெத்தினம், மாணிக்கவாசகர், வேலனார். திக்குவல்லை - கமால், பாலகிரி ஆகியோர் பேசினர்.

சுழத்தில் விமர்சனத் துறையில் எழுத்தாளர்கள், வாசகர்களின் கவனம் திரும்பி வருகின்றமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அண்மையில் சட்டக்கல்வாரி தமிழ் மன்றம் 'மல்லிகை' சஞ்சிகையையும் 'சிரித்திரன்' சஞ்சிகையையும் வெவ்வேறாக விமர்சித்தது.

அண்மையில் மன்னார் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க ஆண்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றபோது தலைவராக திரு. கலைவாதி கல்லும், பொதுச் செயலாளராகத் திரு. துரை - சுப்பிரமணியனும். பொருளாளராகத் திரு. எம். எஸ். எம். டி. மரைக்காயரும் தெரியப்பட்டனர்.

'இளம் எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும் தமக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கக்கூடிய

அறிஞர்களின் ஆசியைப்பெற வேண்டும். இது அவர்களது முன்னேற்றத்திற்கு ஊன்று கோலாகப் பயன்படும்' இவ்வாறு மாண்புமிகு மக்கள் கலாச்சார முன்னேற்றக் கழகம் சோமசுந்தரப் புலவர் நினைவு விழாவை திரு. இரா. பாலச்சந்திரா தலைமையில் நடாத்திய போது பேசிய இரசிகமணிகனக செந்திராதன் குறிப்பிட்டார். இக் கூட்டத்தில் க. இராசநாயகம், பொ. சண்முகநாதன், புரட்சிமாறன் ஆகியோர் பேசினர்.

'கடந்த சுமார் 15 ஆண்டுகாலத்தில் தமிழ் நாவல் துறையில் ஒரு புதிய போக்குத் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது' இவ்வாறு யாழ் நூலக மேல்மாடியில் பாலமனோகரன் எழுதிய 'நிலக்கிளி' அறிமுக விழாயாழ் - இலக்கிய வட்டத்தால் தலைவர் கவிஞர். வி. கந்தவனம் தலைமையில் நடைபெற்ற போது பேசிய திரு. நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் குறிப்பிட்டார். இவ்விழாவில் திரு. கனக செந்திராதன் திரு. ச. இராசநாயகன் ஆகியோர் பேசினர்.

'சிறந்த படைப்புக்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்கும் திட்டமொன்றை யாழ் இலக்கிய வட்டம் ஆரம்பித்துள்ளது நல்ல முயற்சியாகும். ஒவ்வொரு முன்று மாத காலத்தினுள்ளும் வெளியாகும் படைப்புக்களின் வெட்டுத்துணடுகளை எழுத்தாளர்கள் கவிஞர் வி. கந்தவனம் தலைவர் யாழ் இலக்கிய வட்டம் குரும்பிட்டி கிழக்கு, தெல்லிப்பழை என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கம்

நடாத்தும்

தமிழ் இலக்கிய விழா

தினம்: 22-9-73 சனி

இடம்: திக்குவல்லை மின் ஹாட் ம. வி.

பூ இரண்டாவது வெளியீடு

விழாவில் வெளியிடப்படும்

இலக்கியச் சுவைஞர்கள் அனைவரும் இதயக் கனிவுடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்

நவ நாகரிகமான சிகையலங்காரத்துக்கு நனி சிறந்த இடம்

லீலா சலூன்

24, ஸ்ரீ கதிரேசன் தெரு,

கொழும்பு - 12.

யாழ்ப்பாணம் சுத்தமான நல்லெண்ணெய் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.